

Duna-ági Híradó

A TARTALOMBÓL:

Jubileumi
köszöntő

Emlékezés
a 30 évre

Duna-ági
versenyzők
kiváló
eredményei

Kettős jubileum

Tassi beosztás

Vízügy
és a horgászok

Védekezés
a rendbontók
ellen

Fogási naplók
beadása

Ifjúsági tábor

II. évfolyam

1975

DECEMBER

5

KIADJA A MOHOSZ SOROKSÁRI-DUNA-ÁGI TERÜLETI BIZOTTSÁGA

Szovjet horgászbarátaink üdvözlete

Примите нашу благодарность Дорогие Друзья!

Kedves Barátaink, fogadják őszinte köszönetünket!

V связи с тридцатилетним юбилеем со дня основания комитета рыболовом — спортсменом ВНР на Шорокшарском Дунае, мне, от имени Советских рыболовов Группы войск, временно находящихся на территории ВНР, выпала честь поздравить членов этого союза и выразить нашу большую благодарность руководству комитета возглавляемого тов. БЕРЕНИ ЯНОШОМ за большую помощь, которую они оказывают нам, предоставляя возможность заниматься рыболовством и отдыхать в живописных местах Шорокшара.

Венгерские рыболовы-спортсмены из комитета Шорокшарского Дуная не только делятся с нами искусством спортивного рыболовства, но и много преподают нам в деле культурного ведения хозяйства, разведения рыбы и других организационных вопросах.

Каждая встреча Советских и Венгерских рыболов-спортсменов способствует дальнейшему укреплению Советско—Венгерской дружбы и улучшению товарищеских отношений.

Большое спасибо дорогие Венгерские друзья — члены рыболовного Союза на Шорокшарском Дунае за все хорошее, что Вы делаете для нас Советских рыболовов.

Самого наилучшего Вам личного и рыболовного счастья.

От имени Советских рыболов-спортсменов

Полковник И. БАЛАХАНОВ
Председатель Совета ВВОО ЮГВ

A Magyar Országos Horgász Szövetség Soroksári Dunaági Területi Bizottsága megalakulásának 30. évfordulója alkalmából, nekem jutott osztályrészül, hogy az ideiglenesen Magyarországon tartózkodó Szovjet Hadseregsoport sporthorgászai nevében üdvözöljem Önöket, s hogy köszönetünket fejezzem ki a bizottság vezetőségének, élén Berényi Jánosnak, azért a nekünk nyújtott nagy segítségért, amely lehetőséget adott számunkra, hogy a Duna-ág festői helyein horgászhasunk, pihenhessünk.

A Soroksári Duna-ág horgászai nemcsak a sporthorgászat művészetében osztoznak velünk, hanem sok tapasztalatot adnak át a kulturált halgazdálkodás, haltenyésztési és más szervezési kérdésekben.

A szovjet és magyar sporthorgászok minden találkozására a szovjet—magyar barátság további erősítését, az elvtársi kapcsolat elmélyülését szolgálja.

Kedves magyar Barátaink, soroksári Duna-ági Horgászok! Hálásan köszönjük Önöknek mindazt a sok jót, amiben bennünket, szovjet sporthorgászokat részesítenek.

A szovjet sporthorgászok nevében a legjobb személyi és horgászszerecséket kívánok Önöknek.

I. BALAHANOV ezredes
A Déli Hadseregsoport
VVOO Tanácsának elnöke

Számtalanszor írtunk már arról, hogy az ésszerű és jobb halgazdálkodás alapja, egyik legfontosabb pillére a fogási eredményeket gyűjtő fogási naplók összesítése. Végeredményben hazánk második nagyságú belterjesen kezelhető zárt vízterületén Duna-águnkban és a hozzátartozó mellékvizéken is tervszerű gazdálkodás, telepítés és a horgászok által történő kitermelés folyik. Ennek jó vagy rossz voltát, népgazdasági vetületét anélkül, hogy pontosan ismernénk a fogási eredményeket, egyszerűen ésszerűen gazdálkodni nem lehet.

A következő „agitáció”, az adminisztratív intézkedéseknek és nagyon örülnénk, ha a horgászatika fejlődése eredményének is köszönhetően, az e téren mulasztók száma évről évre csökken.

Még mindig akadnak olyanok — százalékos arányban elég sokan —, akik vagy egyáltalán nem adják be a fogási naplót, vagy ha be-

FOGÁSI NAPLÓK BEADÁSÁRÓL

adják azt nem zárják le, csúfondáros megjegyzéseket írnak be. Az írásból is láthatóan az év végén egyszerre nyilván fejből vagy „hasból” vezetnek be adatokat. Még folytathatnánk tovább, mert a variálások bősége erre módot adna.

Nyomatékosan felhívjuk a figyelmet arra, hogy a fogási napló kései, vagy egyáltalán le nem adása súlyos következményekkel járhat. Pótdíjat fizetnek a határidőt be nem tartók. Ismétlődő hanyagságnál az egyesület vezetősége hosszabb, rövidebb ideig visszatarthatja a területi engedély kiadását. A felelős egyesületi vezetőknek itt azt is tudomásul kell venni, hogy a napló időben történő le nem adása halászati törvénybe ütköző szabálysértés.

Mindenki olvassa el a naplóban foglalt eljárási utasításokat és aszerint járjon el. A naplót postán is be

lehet küldeni. A beküldést, vagy leadást mindig annál az egyesületnél kell intézni, ahol a fogási naplót kiállították. Ez elsősorban a több egyesületnél tagsággal rendelkezőkre vonatkozik. Mindenkinek csak egy zöldszínű horgászvizsgálólapja, egy állami horgászjegye és egy fogási naplója lehet. Több fogási naplója csak annak lehet, akit valamely arra jogosult szerv „normaellenőri” munkával megbíz és a felmérés miatt több, halfajtánkenti vagy más meghatározás szerint kell a fogási naplót vezetnie. Ebben az esetben is a különleges naplók összesített eredményeit az egyesülettől kapott fogási naplójába kell év végén átvezetni és a naplót ott kell leadni.

Egy forint portóköltséggel, vagy két villamosjeggyel elkerülhetjük ma még, a kései leadással járó kellemtlenségeket.

30 ÉVES JUBILEUMI KÖSZÖNTŐ

Területi Bizottságunk 30 évvel ezelőtt alakult, közvetlen azután, amikor a Szovjet Hadserg felszabadította hazánkat.

A felszabadulás előtti társadalmi rendszer népellenes politikája miatt, a munkások széles tömegei nem élvezhették a tetszet-lelket üdítő horgász sportunk örömeit.

A felszabadulás, melyet milliók vártak, hozta meg a döntő változást egész társadalmi életünkben, hasonlóképpen a horgászat területén is. A felszabadulás adta új lehetőség új utat nyitott meg a soroksári Duna-ági horgászok előtt is. Új légkörben, felszabadultan, új egyesületek és szakosztályok alakultak, a régiékek megerősödtek.

A budapesti és soroksári Duna-ág menti községekben élő horgászokban már felszabadulás előtt is egyre inkább megerősödött az az elgondolás, hogy a 60 km hosszú, zárt területnek tekinthető soroksári Duna-ágot kizárólagos horgász vízzé fejlesszék, bérletét megszerezze.

A „ki ad többet” alapon rendezett árveréseken olyan feltételeket szabtak meg, amit szervezett, egyesületbe tömörült horgászok teljesíteni nem tudtak.

Közvetlenül a felszabadulás után, már 1945 októberében megkezdték a Duna-ági horgászok a szervezkedést és novemberben már megalakították a közös gazdálkodás érdekében az Intéző Bizottságot. Ennek ma már 30 éve is elmúlt. Ez az Intéző Bizottság képezte magvát a rövidesen megalakult Magyar Országos Horgász Szövetségnek is.

Az Intéző Bizottság és annak vezetősége irányította első perctől fogva és irányítja ma is a Duna-ág halasítását és az ezzel járó feladatokat, munkákat, gazdasági ügyeket. Az Egyesületelési problémáiban segítette és ket pedig szervezési, gazdálkossegíti. Úgy érezzük, hogy a hasznos munka eredményei úgy az Egyesületeknél, mint az In-

téző Bizottságnál, illetve Területi Bizottságnál kézzelfoghatóak. A választott vezető szervek mindig a közösség javára munkálkodtak.

Ezt a munkát a Magyar Országos Horgász Szövetség vezetősége, a hatóságok és társadalmi szervek segítő támogatása nélkül nem tudtuk volna elvégezni. Támogatásukra és pártfogásukra továbbra is számítunk.

A 30 éves jubileumi időszakot lezáró új év közeledtével köszönetet mondunk azoknak a hor-

gászoknak, tisztségviselőknek, a MOHOSZ, az állami és társadalmi szervek képviselőinek, akik megértő és áldozatkész munkájukkal idáig is támogatták az Intéző, illetve Területi Bizottságunkat.

E gondolatok jegyében kívánok minden Duna-ági Horgásztársnak és családjának jó egészséget és eredményekben gazdag boldog új esztendőt.

Rékasi Béla
TB-elnök

EMLÉKEZÉS A HARMINC ÉVRE

Harminc év általában nem nagy idő. A felszabadulásunk utáni három évtized azonban életünk minden területén olyan mélyreható változásokat hozott, hogy a *mai fiatalabb nemzedék sokszor alig hiszi el ha a régebbi idők viszonyaira terelődik a szó.*

Így van ez a horgászatban is. Ma már a természetes vizeket nagyobb városok és ipari centrumok mellett elsősorban horgászoknak adják használatba. A horgász érdekképviseleti szervek beleszólhatnak az állami vagy halászati szövetkezetek használatában levő vizek kezelésébe, halasításába, a területi engedélyek árának megállapításába és még sok mindenbe, amihez harminc évvel ezelőtt „semmi köziük” sem volt.

Ma egész természetes, hogy a Balaton utáni legnagyobb belterjesen kezelhető természetes vizünk a Soroksári Duna-ág kizárólagos horgászvíz.

Igen, jubileumi év az 1975-ös esztendő. Harminc éve múlt november elején, hogy a horgászok kezelésébe adták a Duna-ágot, mellékvizeivel együtt. Az emlékezés tehát indokolt. Indokolt azért is, mert pár év és a feledés homálya fedi majd azt a sok fáradságot és harcot, ami a használatba adást megelőzte. A rendelkezésre álló oldalszám csak összefoglaló, rövid, időrend

szerinti történet leírását engedi meg.

A 30-as évek elején kezdett hazánkban a szervezett horgásélet kibontakozni. Több horgászegyesület alakult ebben az időben. Budapest és környéke horgászai döntő többségben a Soroksári Duna-ágban horgásztak. A háború kitörésekor már 13 alapszabállyal rendelkező horgászegyesület, illetve sportegyesületi horgász szakosztály működött ezen a vízterületen. Saját vízzel azonban csak egy-két egyesület rendelkezett. Pár nagyobb pénzű halászbérlő részes halászaik és ugyancsak a „bérlők bérlői”-ként varsások főfoglalkozásként szűrték éjjel-nappal a vizet. Ezek száma váltakozóan mintegy 30–40 fő körül mozgott. Ezenfelül éves területi engedéllyel mintegy 100–120 magukat „sporthalász”-nak nevező, táplis működött közvetlenül a Kvassay-zsilipről Dunaharaszti határáig.

A horgászok általában egyénileg ugyancsak a bérlőktől váltottak egy-egy vízszakaszra érvényes éves vagy napijegyet. Több egyesület tagjai részére szerződéssel biztosította a horgászatot. Egyszóval a horgászok teljesen ki voltak szolgáltatva a bérlők kénye kedvének. Anynyiért adták az engedélyt, amennyiért akarták.

A halásítás minimális volt. Az egész vízterületre összesen 30 mázsa kétnyaras ponty kihelyezése volt az előírás. Legtöbbször azonban azon a címen, hogy ilyen kicsi pontyot nem lehet vásárolni, már kifogható méretű halat telepítettek. A telepítés után pár nap alatt rendszerint ki is fogták a telepítést a nagyhálósok és varsások. Ennek ellenére elég nagy volt a halbőség, mert az akkor még majdnem szennyezetlen Duna-ágban igen jó ívóterületek akadtak. A befolyó „szennyvíz” leginkább házi elfolyó vizeket hozott be rengeteg közvetlen vagy közvetett haltáplálékkal.

A Duna-ági 13 egyesületbe tömörült horgászok száma ebben az időben kettő és félezer fő volt. Legtöbb horgász a HÉV-vel könnyen megközelíthető területen horgászott. A Ráckeve alatti területek megközelítése csak vasúton és gyötrelmes kocsi-kázás, vagy 10—13 km gyaloglással volt lehetséges.

A rossz közlekedés miatt a ma is működő BSE lemondott az addig általa bérelt tassi vízről. Ez a terület pár évvel később 15 nagypénzű személyből álló „társaság” kezelésébe került. Csak tájékoztatásul, itt az évi bér személynként 500 Fengő volt. Ebben az időben ismert sláger volt a „havi kétszáz pengő fixszel az ember könnyen viccel”, mivel ez az összeg komoly keresetnek számított.

A felszabadulás után pár héttel megalakult a „Szabad Halászok Szakszervezete”. Az alakulás utáni első vezető testületükben döntő többségben voltak a főváros és környéke halászhai, köztük a régebben sporthalász, táplisok, emelőhálós halászok, akik majdnem mindannyian mellékfoglalkozásként üzték a halászatot. Jellemző, hogy később, mikor nem találták meg számításukat a szakszervezetben, megalakították a Kishalászok Egyesületét.

A halászok minden erőt és eszközt felhasználtak annak érdekében, hogy megszerezzék maguknak a Duna-ágot.

A horgászok ebben a nehéz időkből üzemük, munkahelyük és lakásuk javításával, újjáépí-

tésével voltak elfoglalva. Alig maradt idejük a horgászatra. A halászok szervezkedése a Duna-ág megszerzése érdekében azonban természetes érlelője és megindítója lett a Duna-ági szervezett horgászok és az egyesületek egymást kereső szervezkedésének is. A Földművelésügyi Minisztérium sem volt hajlandó mindenkivel külön-külön tárgyalni.

Ilyen előzmények után találtak 1945 nyarán először a horgászegyesületek választott megbízottai és kidolgozták azt a beadványt, amelyben kérték a vízterület kizárólagos horgászkezelésbe adását. A megalakult „képviselő” ettől kezdve a Duna-ági, akkor már 3000 fős, horgász „tömeg” nevében tárgyalhatott. Erre igen nagy szükség is volt, mert a halászok tudomást szerezve a horgászok összefogásáról, mind gyakrabban látványosan, asszonyokkal és gyerekekkel vonultak fel a minisztériumi tárgyalásokra. Itt sokszor a miniszter szobájában majdnem tetteles összeütközésekre is sor került horgászok és halászok között.

1945. október végén megalakult a Soroksári Duna-ági Horgászegyesületek Végrehajtó Bizottsága és annak vezető szerve, az Intéző Bizottság. Ez volt az első több egyesületet és mintegy háromezer horgászt magába foglaló érdekképviseleti szervünk. Ebből a magból sarjadt ki rövid idő múlva az országos érdekképviseletünk, a MOHOSZ is. Az ebben az időben vidéken már működő néhány horgászegyesület egymásról semmit sem tudott. A fővárosból, pontosabban a Duna-ági szervezetből kiinduló országos szervezkedéshez elsősorban a szegedi, makkói, miskolci és győri horgászok csatlakoztak.

A Duna-ági horgászok összefogásának eredményeként 1945. novemberében a Minisztérium döntése alapján a Duna-ágot kizárólagos horgászkezelésbe adták. Nagy segítséget jelentett részünkre, hogy Antos Zoltán ebben az időben a minisztériumban dolgozott. Jelenléte minden részrehajlás nélkül is biztosította, hogy az illetékesek tárgyilagosan döntöttek.

A harc természetesen nem szűnt meg. A horgászoknak kötelességévé tették a Duna-ágban már hosszú évekkel azelőtt is működő halászok munkával való ellátását. Így született meg a szelektáló és varsáshalászat.

1945-ben még nem járt le a Török-féle halászati bérlet. Tervbe vették Ráckeven egy halászati szakiskola szervezését is a híd feletti területen. Később elvetették a tervet, sőt felszabadult a Dömsöd környéki Török-féle bérlet is. Ekkor már a teljes Duna-ág, mellékvizeivel együtt, horgászkezelésbe került.

Lehetővé vált tehát az időközben alakult egyesületek területi igényének kielégítése és az is, hogy a legfelső „Gázos” és „Csepeli” egyesületek a felső „rosszabb” víz mellé alsóbb részekben még egy vízterületet kapjanak. Így alakult ki 1949-ben a ma is érvényben levő egyesületek közötti vízhasználat. A legfelső Kvassay és a legalsó tassi vízterületek, mint közös vizek, az Intézőbizottság kezelésében maradtak és arra — egyesületi létszám és az igények szerint — az egyesületek beutalási rendszert alakítottak ki. A minisztérium által előírt telepítési előírás többszörösevel kezdődött és tart ma is a halásítás. Egyesületenként kötelező és a közös vizeken is bevezetett halőrök ellenőrzése lényegében megszüntette az első időkben teljes pompában „virágzó” orvhalászati tevékenységet. A közös kiadásokhoz való hozzájárulást szerencsésen már az első percben az egyesületek használatában levő vízterület holdkiterjedése arányában állapították meg. Ez van ma is érvényben, mert csakis így lehet az egyenlőséget az anyagi részvételben is biztosítani.

Sokan vitatják, hogy helyes volt-e a vízterület egyesületenkénti felosztása. Abban az időben ez látszott a leghelyesebbnek és célravezetőbbnek. Ha ez nem így történik, nem épültek volna fel egymás után az egész világon addig ismeretlen közösségi, egyesületi horgásztanyák. Természetes, hogy minden egyesület ott épített tanyát, ahol tagjai horgásztak. Akkoriban más területre nem is mehettek.

A később megindult „horgász idegenforgalom” keretében hozánk érkezett keleti és nyugati horgászvezetők csodálattal beszéltek ezeknek a tanyáknak a horgászokat összetartó hatásáról.

Az egyesületi horgásztanyák többségét maguk a horgászok építették fel. Még ma is, amikor már igen sok horgásznak van egyéni hétvégi háza, ezek a tanyák az egyesületi élet központjai.

A Duna-ág és mellékvizeinek horgászkezelésbe adására vonatkozóan a Minisztérium és a horgászok képviselői között szerződés jött létre. Ez a vizek kezelésére, halasítására olyan kikötéseket tartalmazott, ami magától értetődőnek vélemezte annak „közös” és nem egyesületenkénti használatát. Ezért kellett megalkotni a Duna-ágban akkor már működött egyesületek közös érdekképviselői szervezetét, az Intéző Bizottságot, és annak vezetését.

Az 1945. december 23-án megválasztott Intéző Bizottság az alábbi összetételben vette át az ügyek intézését:

elnök: Tatár László, gépjárműiparosok horgász szakosztálya;

alelnökök: Süle József, Weiss Manfréd Gyári HE, Rácz Elemér, Neptun Sporthorgász Egyesület;

titkár: Berényi János, Postás Sport Egyesület horgász szakosztály;

horgászmester: Potvacsek János, Weiss Manfréd Gyári HE;

jegyző: Kovács István, Danuvia, Ráckevei HE;

számvizsgálók: Váczy Mihály, Postás SE horgász szakosztálya, Bernolák Gyula, Gázgyári Önképzőkör horgász szakosztály, Seenger Ferenc, Budapesti Sporthorgász Egyesület.

Az elmúlt 30 év alatt részt vettek még huzamosabb ideig mint intézőbizottsági vezetők, vagy intézőbizottsági tagok a közös ügyek intézésében: Kántor Ferenc elnök, 12 évig, Rékasi Béla elnök 15 éve. Zöldhegyi Mihály 12 évig alelnök, majd 2 éve ell. biz. tag. Dr. Schrenckh Pál 16 éve gazd. felelős. Lévay Géza ell. biz. tag 18 évig. Finta István ell. biz. tag 14 évig. Intézőbizottsági tagok több mint 15 éve: Hibala István Ganz HE 28 éve, Welhammar Frigyes Csatornázási Művek HE 23 éve, Siklósi Ferenc BKV HE 21 éve. Németh József Csepeli HE 23 évig, Bonyhádi József BSE 20 éve, Baló Lajos Kinizsi HE 15 éve, Pergel Ferenc BSE 16 éve, Kálazi Lajos 15 évig.

Sajnos, az alakulás óta a kezdeti nehéz munkákban részt vevők közül sokan elhunytak,

akiknek fáradozásáért már nem tudunk köszönetet mondani. Az első tisztikarból jelenleg még Rácz Elemér, Kovács István és Berényi János élnek.

Nagyon sokat lehetne írni azokról a nehézségekről, harcokról, amit az akkori horgászvezetők a Duna-ág megtartásáért vívtak. A miniszteri döntés ellenére évekig folyt a küzdelem a halászok részéről a Duna-ágért, sokszor sportszerűtlenül, minden lehetőség felhasználásával.

Az 50-es évek elején rendeződött csak a viszony a horgászok és halászok között. Tenni való azért maradt még elég. A Duna-ági szennyezések, sokszor előforduló halpusztulások, a biztos halasítás érdekében tógazdaság létesítése, a közös tassi tanya bővítése és korszerűsítése mind kiemelkedő csúcok a mindennapok ismétlődő problémáival.

Úgy érezzük, hogy az elmúlt évek során a horgászok által választott vezetői testületek jó munkája biztosította a mai stabil helyzetet, amikor a Duna-ág 15 000 horgásza országos viszonylatban is jó eredményekkel térhet haza egy-egy horgászki-rándulásról.

Berényi János

a Dunaági Intéző Bizottság
alapító titkára

A makádi tógazdaság bővítése

Már többször írtunk a bővítési helyreállítási munkálatokról, az e téren mutatkozó nehézségekről. Annak örülnénk a legjobban, ha erről a témáról már nem kellene írni, ezzel nem kellene foglalkozni. Sajnos azonban nem mennek simán a dolgok. Eljutottunk addig, hogy a kivitelező vállalattal a szerződést megkötöttük. A vállalat augusztusban felvonulni nem tudott, mert az árvíz áztatta területen dolgozni nem lehetett. Jelenleg pedig munkaerőhiány miatt nem tudja a munkát megkezdeni. A bizonytalan őszi időjárás miatt nem is bánjuk, hogy nem vonultak fel, mert jelentős többletkiadással járna, ha a mély ta-

laj miatt a gépek nem tudnának dolgozni.

Ezért arra az elhatározásra jutott a Területi Bizottság Vezetősége, hogy 1976. évben a III. sz. tavunkat — ahol a külső halágyat kell elkészíteni — nem üzemeltetjük, hogy a kivitelező zavartalanul dolgozhasson.

Nagyobb gond az I. és II. tó árvíz okozta kárainak helyreállítása a tenyésztési idény kezdetéig. Mindent el kell követni a két tó kijavítása érdekében, hogy ott termelni tudjunk. Erőnket most erre összpontosítjuk. Több oldalról kaptunk a segítségre ígéretet. Reméljük, hogy a helyreállítási munkák sikeres elvégzéséről tudunk legközelebbi „Híradó”-nkban beszámolni.

EGYESÜLETI JUBILEUMOK

A Neptun Sporthorgász Egyesület fennállásának negyvenéves jubileumát ünnepli. Ugyancsak jubileumi éve van a Ganz Horgász Egyesületnek. Itt harmincéves egyesületi alakulást ünnepelnek.

A Területi Bizottság vezetősége a jubileumok alkalmával az egyesületi tagságnak és vezetőségnek további jó egészséget kíván az újabb jubileum eléréséig. Az egyesületek alapításában és több évtizedes vezetésében eredményes munkát végzett aktivistáknak, vezetőknek külön megköszönjük áldozatos munkájukat.

TB Vezetősége

Ifjúsági horgászvezetőképző tábor '75

Szó, ami szó — ha jó sportkollektíva portyázik a vízparton, s mellette még az időjárás és haljárás is kedvező, akkor már úgyszólván semmi sem hiányzik a horgászboldogsághoz. Mert így igaz: 1975. júliusának második és harmadik hetén mindez „összejött”. Mégpedig Tasson, az ifjúsági vezetőképző horgásztáborban.

Vegyük sorral!

A 12 éves kis MÁVAG-horgásztól a harmadszor táborozó és szinte érett vezetővé váló gimnazistáig, általában olyan fiatalokat küldtek az egyesületi vezetők a Rózsaszigetre, akikben a leendő horgászvezető tulajdonságai már bontakoznak.

A létszám lehetővé tette, hogy szinte egyénenként, vagy kisebb csoportokban foglalkozzunk a fiatalokkal, ami a differenciált megfigyelést és nevelőmunkát optimálissá tette. Ezen túlmenően arra is alkalmunk volt, hogy a tervezett verseny ötféle számát (horgászat, dobás vízi célra, evezés, horog- és zsinórkötés, szellemi vetélkedő) tovább bővítsük kétféle vízi célra való dobással, ill. kétfordulós horgászversennyel.

A közösségi magatartás és a horgászetika megtartása fontos értékmerője volt a fiatalok megítélésének és alapjául szolgált az egyesületekhez eljutó jellemzések elkészítésekor. Akik e téren különösen kitűntek: Wikhardt Péter (Gázművek HE), Gere János (Csepel Autó HE), Koós Attila (Vörös Csillag HE), Mózer János (Csepel Vas- és Féművek HE).

Az összetett verseny eredménye:

1. Mózer János (Csepel HE)
2. Wikhardt Péter (Gázművek HE)
3. Szőke Zoltán (Csepel HE)
4. Papanek László (Petőfi HE)
5. Gere János (Csepel Autó HE)

Az idén nem kértünk díjakat az egyesületektől. Mégis minden táborozó fiatal értékes díjakkal távozhatott. Ki-ki persze eredményei, érdeimei szerint. A területi bizottság vezetői ugyanis úgy határoztak, hogy a dobó versenyzők által leadott, igen jó állapotú botokat és orsókat a versenyzők díjazására használhatjuk fel. Értékes horgászszerszámokat adhattunk át a nyerteseknek a MOHOSZ Ifjúsági Bizottsága nevében is.

No, és a horgászat!

Igen magas volt a Duna vízállása, s így hét napon át csak a 4-es vízen lehetett eredményesen horgászni. Ponty és bőséges keszegfogás nélkül egy nap sem múlt el. Az igazi csemege az árhullám elvonulása után — sajnos csak az utolsó két napon — következett. A megnyitott zsilipnél, a kamrában nagy sülők, balinok bánták falánkságukat. A fiatalok sikerélményei magas fokon izzottak. Erre sem mi, sem ők nem számítottak.

A tábor munkája közben meglátogatta Keszei Károly sporttárs, a MOHOSZ főtitkára, valamint területi bizottságunk vezetői, több egyesület ifjúsági felelőse. Igaz örömet jelentett a szülők látogatása csak úgy, mint amikor a MOHOSZ Ifjúsági Bizottságának vezetője és egyik tagja vendégünk volt.

Ezúton is szeretnék köszönetet mondani a két segítőtársnak: Kapitány Sándor tassi, Ulatowszky Pál

MÁVAG HE-beli horgásztársnak, s mindazoknak, akik ennek a jószellemű, sikeres táborozásnak megszerzésében segítséget nyújtottak.

* * *

Még valamit. A nyaranta tartott ifjúsági vezetőképzés jelentős segítség az egyesületeknek. Évek óta mégis az a tapasztalatunk, hogy nem mindegy, ki él ezzel a lehetőséggel. Márpedig a horgászsport szervezése, a vízparti élettel összefüggő mind több tudnivaló, az egyesületi élet átgondolt vezetése, az emberek nevelése, mind magasabb igényeket támasztanak a vezetőkkel és az aktívakkal szemben. Ha nem gondoskodunk önmagunk továbbképzése mellett a magasabb igényeknek megfelelő utánpótlásról, elvesztjük jogunkat a panaszkodásra, ami legtöbbször így végződik: „... de mi lesz, ha mindannyian kiöregszünk, ki végzi majd el ezt a munkát?” Én tudom: Wikhardt Péterek, Gere Jánosok, Koós Attilák és hozzájuk hasonló fiatalok.

Azok az egyesületi vezetők járnak el helyesen, akik nem féltékenyek a fiatalokra, bíznak bennük, ha erre rászolgáltak, és segítik őket abban, hogy felnőtt korukban lelkesen, hozzáértéssel vezessék társaikat, a horgász közösséget. Egy kis fáradtsággal megtaláljuk őket. 1600 fiatal között számos akad.

Nyerges Béla

a ter. biz. ifjúsági felelőse

Védekezés a rendbontók ellen

Mind gyakrabban fordul elő, hogy magukról megfélemedezett horgászok, akiket fegyelmi úton kizártak valamilyen egyesületből, vagy szabálysértésért büntetve lettek, e tényeket eltagadva, egyszóval hamis adatok alapján új egyesületbe lépnek. Az új környezetben azután ott folytatják fegyelmet rontó viselkedésüket, ahol a régebbi egyesületükben abbahagyták velük.

Van olyan közöttük, aki két év alatt hamis nyilatkozattal már a harmadik egyesületet „boldogította”, s csak ekkor derült ki róla, hogy a MOHOSZ fegyelmi bizottsága az ország összes egyesületéből eltanácsolta.

Területi Bizottságunk javaslata alapján az októberi MOHOSZ vezetőségi ülés olyan határozatot hozott, hogy a szövetségi iroda, évenként legalább kétszer, sokszorosított értesítésben közli az egyesületekkel a súlyos fegyelmi vétség miatt minden hazai egyesületből eltanácsolt névsorát. Áttekintve ezt a kimutatást (szerecsére nem hosszú listáról van szó) a belépést intézők könnyen védekezhetnek a fegyelmet be nem tartóknak az egyesületbe történő felvétele ellen.

Sajnos, többször előfordult olyan eset is, hogy az új egyesület ismerte a jelentkező „viselt dolgait” és annak ellenére hogy tudott a kizáró határozatról, mégis felvette tagnak az illetőt, aki azután napi, vagy éves területi engedéllyel horgászott régi egyesülete vízterületén. Az ilyen eljárás egyáltalán nem erősíti a horgászetikát, a horgászfegyelmet, de a szomszéd egyesületek együttműködését sem.

Örülünk az új határozatnak és kérjük az egyesületek fegyelmi bizottságait, hogy súlyosabb esetekben kérjék a MOHOSZ fegyelmi bizottságát: hozzon országosan publikált eltanácsoló javaslatot.

Fotó: Nyerges Miklós

A Duna-ági versenyzők kiemelkedő sikerei

az országos horgász csapat- és egyéni bajnokságokon

A halfogó versenymozgalom 12 esztendeje alatt, e kezdeményezés életrehívói, a Duna-ági versenyzők, Győr vidéki és Nagy-dunai sporttársaikkal együtt képviselték a sportág „elitjét”. Különösen az utóbbi években versenyzőink kiemelkedő teljesítményeket értek el, s ez évben is folytatódott a sikersorozat. A Területi Bizottság versenyzői elnyerték az ország két legrangosabb versenyének, a XII. Országos Horgász Csapatbajnokságnak és az Országos Egyéni Horgászbajnokságnak büszke, bajnoki címeit.

A XII. Országos Horgász Csapatbajnokságot július 20-án, Dunaújvárosban rendezték. Ezúttal valamennyi területi bizottság versenycsapattal képviselthette magát. A versenyt közvetlenül megelőző igen magas dunai vízállás nagy izgalmakat okozott. Végül is minden megoldódott, a dunaújvárosi sporttársaink rendbehozták a „pályát”. A bajnokság győztese ezúttal is a Soroksári Duna-ági TB csapata lett, ezúttal immár negyedik alkalommal egymás után. A páratlan sportsikert Ráczi János csapatvezetése mellett a következő versenyzők érték el: *Horti János, Mészáros Kálmán, Rimer Márton, Szücs István és ifj. Marton József*. A csapat a mezőny legkiegyensúlyozottabb teljesítményét nyújtva, 14 helyezési számmal igen nagy fölénnyel előzte meg nagy riválisát, a Győr vidéki TB csapatát, akik 20 helyezési számot értek el.

A XII. Országos Egyéni Horgászbajnokságot ez évben két szakaszban, selejtezővel és külön döntővel rendezték. A bajnokság selejtezőjére az ideai csapatbajnokságok legjobbjai és a válogatott keret tagjai kaptak meghívást. Az augusztus 23–24-én sorra került kétfordulós versenysorozat a Ráckevei-Dunának a Csepel HE felső horgásztanyája előtti szakaszán, valamint a Francia-öbölben tartotta meg a rendezőség. A selejtezők során

igen jól szereplő Duna-ágiak közül a legkiegyensúlyozottabban versenyző *Mészáros Kálmán* nyert nagy fölénnyel, míg az ifjúságiaknál a Miskolc vidéki *Tóth Attila* volt a legeredményesebb. Az egyéni bajnokság döntőjét szeptember 19. és 20. között Baján, három fordulóval rendezték, s ezen a selejtező legjobb 20 felnőtt és 5 ifjúsági versenyzője nyert részvételi jogot. A döntő első fordulójában, amely a Sugovicán folyt le, *Horti János, Mészáros Kálmán* és *Szücs István*, mindhárman Duna-ági versenyzők, jeleskedtek. A következő forduló helye a bajai Nagy-Dunának a Pandúr-sziget előtti része volt. E forduló győztese *Mészáros Kálmán* lett csaknem 8 kilónyi snecijével. Végül a harmadik fordulót ismét a Sugovicán tartották meg, ahol ezúttal is *Mészáros Kálmán* remekelt. A XII. Országos Egyéni Horgászbajnokság győztese végül is *Mészáros Kálmán*, aki elnyerte a MOHOSZ vándorserlege, aranyérme, valamint tárgyjutalma mellett a japán Olympic horgász cikkyártó cég díszes kivitelű különdíját. Igen nagy fölénnyel előzte meg a magyar bajnokságokon immár hagyományosan „örök második”-ként szereplő ugyancsak Duna-ági versenyzőt, *Horti Jánost*. *3. Nagy I Ferenc*, a Székesfehérvár vidéki TB versenyzője. Az ifik bajnokságát ugyancsak Duna-ági versenyző, *ifj. Marton József* nyerte. *Mészáros Kálmán* eredményének méltatására még elmondjuk, ő az első magyar versenyző, aki harmadszor is elnyerte az országos bajnoki címet.

Az országos versenyeken elért kiemelkedő eredmények mutatják, hogy jó kezekben van a Területi Bizottság versenyügyeinek irányítása, valamint az élversenyzőkkel való foglalkozás is.

Dr. Hunyadi Attila
a MOHOSZ főelőadója

Súlyos fegyelmi ítélet garázda viselkedés miatt

Sok bajt és kellemetlenséget okoznak az egyesületi tanyákon és a vizek partján a magukról megfélemlítő garázda horgászok.

Ilyen viselkedést legtöbb esetben kisebb-nagyobb ivászat előz meg. Néha még ezek a garázda egyének tettelegességre is vetemednek, amint az alábbi példa is mutatja.

A Budapesti Sporthorgász Egyesület fegyelmi bizottsága id. Gelencsér Lajost, mert az egyesület szigetcsépi tanyakezelőjének férjét, a társadalmi együttélés szabályait megsértve tetteleg bántalmazta, 1975. december 31-ig a horgásztól eltiltotta.

Id. Gelencsér fellebbezése folytán az ügy az Egyesület vezetősége elé került, ahol újból megvizsgálva az ügyet, annak súlyosságára való tekintettel, nemhogy enyhítették volna, ellenkező-

leg, az elsőfokú határozatot megváltoztatva, az eltiltás határidejét 1976. augusztus 31-ig emelte fel, súlyosbította.

A fellebbviteli tárgyaláson az egyesület vezetősége megállapította, hogy nevezett már többször provokált szóváltásokat és akkor is súlyosan vétett a szocialista együttélés és a horgászkerkölcs írott és íratlan szabályai ellen.

Enyhítő körülménynek vette a Vezetőség, hogy Gelencsér tettét megbánta és azt is, hogy súlyos beteg. Csakis ezért nem alkalmazta a legsúlyosabb büntetést, az egyesületből való kizárást.

Sajnos, mindig voltak és lesznek összeférhetetlen emberek, akik durva, garázda viselkedésükkel megkeserítik néha még horgász környezetük pihenését, nyugalmát is. Ilyen esetekben indokolt az ilyen vagy még szigorúbb fegyelmi büntetés is.

HALASÍTÁSUNK 1975. ÉVBEN

A Ráckevei Halkeltető Állomás és Makádi Tógazdaság eredményeinek ismertetésénél már utaltunk arra, hogy milyen halfajból, halfajtából mennyit telepítettünk a ráckevei (soroksári) Duna-ágba és vízrendszerébe. E közleményünkben összefoglaljuk az 1975. évi összes halasítást, hiszen a ráckevei és makádi halasításon kívül vásárolt hallal is telepítettünk.

CSUKA

Zsenge, saját keltetés

Kunsági Öntöző Főcs.	180 000 db
Északi Öv Cs.	110 000 db
Duna—Tisza Cs.	90 000 db
Szigetbecsei Holt-ág	225 000 db

Összesen: 605 000 db

Előnevelt, saját nevelés Szigetbecsén

Duna-ágba Sziget- becse térségében	3 500 db
---------------------------------------	----------

Egy nyaras

saját termelés Makádón Postás HE területén	120 db
---	--------

SÜLLŐ

Zsenge saját keltetés

Duna-ágba Ráckeve térségében	511 000 db
---------------------------------	------------

Előnevelt szigetbecsei termelés

Duna-ágba Sziget- becse térségében	15 000 db
Szigetbecsei Holtágba	2 000 db

Összesen: 17 000 db

Egy nyaras

Százhalombattáról Szigetbecsei Holtágba	2 050 db
Makádról saját nevelés Duna-ágba	687 db

Összesen: 2 737 db

BALIN

Előnevelt (4 cm) Száz- halombattáról

Szigetbecse térségében	18 000 db
Ráckeve térségében	25 500 db
Ganz—Petőfi HE vízterületén	55 000 db

Összesen: 98 500 db

Előnevelt (7 cm) Száz- halombattáról

Szigetbecsén tovább nevelve Szigetbecse térségében	1 920 db
--	----------

PONTY

Zsenge saját keltetés Ráckeven

Kunsági Csatorna	400 000 db
Északi Öv Csatorna	350 000 db
Duna-ág	600 000 db

Összesen: 1 350 000 db

Körömponty sziget- becsei saját nevelés

Duna-ágba Sziget- becse térségében	45 000 db
---------------------------------------	-----------

Egy nyaras szigetbecsei saját nevelés

Duna-ágba Sziget- becse térségében db-átlag 4,2 kg	1 670 kg
--	----------

Két nyaras

Makádón termelt Postás HE területén	40 825 kg
Vásárolt Duna—Tisza Csatornába	2 530 kg
Vásárolt Északi Öv Csatornába	2 004 kg
Vásárolt Dömsödi Holtágba	715 kg
Vásárolt Duna-ágba Szigetszentmiklóson	9 219 kg
Vásárolt Kiskunlacházán	11 387 kg
Vásárolt Ráckeven	9 280 kg
Összesen:	75 960 kg

AMUR két nyaras

Makádón termelt Duna—Tisza Csatornába	3 253 kg
--	----------

BUSA két nyaras

Makádón termelt Duna—Tisza Csatornába	359 kg
--	--------

A Kunsági Öntöző Főcsatornába ez év őszén nem telepítettünk pontyot, mert a Tassi Egyesület vezetőivel történt tárgyalás alapján arra az elhatározásra jutottunk, hogy nem szabad össze halasítani, mert a csatorna vízszintjét — a belvizek leveztése érdekében — a tél folyamán olyan alacsonyra csökkentik, hogy a halak legnagyobb részét télen kikoszorazzák. Nincs értelme és vétek ilyen körülmények között ősszel halasítani. A tavaszi szállításra megfelelő mennyiségű halat biztosítottunk, így a területi jegyeknek megfelelő halasítási kötelezettségünknek, sőt ezen felül — a duna-ági

horgászok kontingensére történő halasításnak is eleget tudunk tenni. *Célszerű lenne a telepítéskor a Velenicei-tóhoz hasonlóan 3 hetes tilalmat bevezetni.*

Az 1975. évben eddig elvégzett halasítás értéke

2 millió 300 ezer forint,

ehhez hozzá kell még számítani a Kunsági Öntöző Főcsatorna tavaszi halasításának értékét is, ami 150 000 Ft körüli összeg. Tehát nyugodtan mondhatjuk, hogy az 1975. évi halasításra mintegy

2,5 millió forintot

fordítunk.

A Területi Bizottság fő feladatának tekinti a halasítást, s ennek évek óta eleget tesz. Igyekszik a főfoglalkozású halőrök útján a halakat megvédeni. Ehhez a halőrök kevesen vannak. *Nem nélkülözhetjük az egyesületek segítségét a társadalmi ellenőrök — telepítéskor a kisegítő halőrök — és valamennyi jó érzésű horgász bevonásával.*

Kíméletlenül kell eljárni a halrablókkel, a méreten aluli halfogókkal szemben. Meg kell tisztítani a tagságot az ilyen személyektől. *Nem lehet a fegyelmi eljárás során figyelmeztetéssel elintézni az ilyen szabálysértéseket.* Erre kérjük a Területi Bizottságunkon kívüli egyesületeket is, ahonnan sok napijegyes horgász, de egyre több napijegy nélküli horgász horgászik vízterületünkön. Ez évben előzőnlötték a Duna-ágot és mellék-vizeit a Nagybudapesti HE tagjai, akik meg sem kíséreltek napijegyvet vásárolni. A feljelentések intézése ma már egy személy napi munkaidejének jelentős részét teszi ki.

Örvendek, hogy a szabálysértési előadók alkalmazni kezdik az 500—800 Ft-os bírságok kiszabását, s elmaradnak a figyelmeztetések, az 50—100 Ft-os bírságok.

Ismételjük: védjük, őrizzük meg vagyunkat, halállománynkat!

SP

Éjjeliőröket keresünk

A Makádi Tógazdaságunkban 1976. évben június 1-től a lehalaszás végéig, előreláthatóan szeptember végéig, szükségünk van 4 éjjeliőrre, akik minden második nap kettesével vannak szolgálatban. **Mozgékony nyugdíjasok** is jelentkezhetnek. (Ebben a munkakörben az 1975. július 1-én életbe lépett 3/1975. (VI. 14.) SZOT szabályzat értelmében a nyugdíjasok nyugdíjuk korlátozása nélkül foglalkoztathatók.)

Szállást és szabad időben horgászati lehetőséget biztosítunk az állami horgászengedéllyel rendelkezőknek.

Érdeklődésünkre felvilágosítást ad a területi bizottság irodája: Budapest V., Galamb u. 3. sz. minden héten hétfőn 10—12 és csütörtökön 15—17 óra között.

KETTŐS JUBILEUM

Pergessük vissza az idő kerekét negyven évvel.

1935. A Soroksári Duna-ági Neptun Horgász Egyesületben vezetőséget választanak. A titkári funkcióba egy agilis fiatalember kerül, aki kitűnik szervezőképességével és természet-szeretetével. A múltó évek bizonyítják, hogy a Neptun horgászai jól választottak.

Eltelt tíz év. A háború vihara végigsöpörte az országot, majd megindult újra a békés építőmunka. A Soroksári Duna-ágban horgászó egyesületek közös szervezete létrehozásán fáradoznak. 1945. karácsonyán megválasztják a Soroksári Duna-ági Területi Bizottság akkori elődjének tisztikarát. Az újonnan alakult szervre nagy feladatok várnak, a titkári funkcióra agilis szervezőt keresnek, s szinte természetesen, hogy a Neptun remekül dolgozó titkárára esik a választás. A megalakult Szövetség első vezetőségébe is beválasztják.

A magyar horgásztársadalom létszáma egyre gyarapodik. A közös feladatok, gondok, az egyre szélesedő tábor megfelelő tájékoztatása szükségszerűen megköveteli egy demokratikus szellemű horgászujság megindítását. 1947-ben megjelenik a lap, felelős szerkesztője és kiadója: a Neptun titkára.

1949. A horgászközösségért végzett munka újabb szakasza kezdődik. A Soroksári Duna-ági problémák mellé a vállára veszi az ország horgászainak is gondját, baját, megválasztják a Magyar Horgászok Országos Szövetségének titkárává, majd főtitkárává.

Ebben a beosztásban igen eredményes munkát végez és nagy érdeme van abban, hogy a magyar horgászsport kiépítette nemzetközi kapcsolatait. A nemzetközi tevékenység elismeréseként a CIPS — a horgászok nemzetközi szövetsége — a vezetőségi tagjai sorába választja. Három évig a Dobó Bizottság alelnöke, majd feljebb emelkedik és hat éven át betölti a CIPS

alelnöki tisztjét. Nemzetközi tevékenységére akkor kerül a korona, mikor a következő három évben a CIPS elnökeként reprezentálta a magyar horgászportot.

1969. Nyugállományba vonul. Véget ér a MOHOSZ főtitkáráként 20 éven át végzett sikereiben gazdag tevékenysége, és a horgászujság irányításában, az újságírói munkában eltöltött 22 éves korszak. Rengeteg ideje szabadult fel. Akik közelről ismerik, azt hiszik visszavonul. Egyik horgásztársa megkérdezi, mit kezd az idejével. Rá nagyon jellemző a válasz: — Legalább több időm lesz a Duna-ág ügyeire. Így is történt.

Nyugdíjasként még többet dolgozik. Az újságíráshoz sem hűtlen, bábáskodik — mint a példa mutatja sikerrel — a Duna-ági Híradó megszületésénél, s azóta is szerkesztője.

Az idén ritka jubileumhoz érkezett. Most negyven éve, hogy a Neptun titkárává választották, s azóta is betölti e tisztséget közmegegyezésre. Harminc éve a Soroksári Duna-ági Terü-

leti Bizottság titkára, s munkálkodik nagy szakértelemmel, nem lankadó lelkesedéssel e területen.

A szép jubileumot megért horgászvezető — az eddigiekből már biztosan kitalálta mindenki — Berényi János horgásztársunk, a horgászok igen népszerű János bácsija ma is épp oly fiatalos lendülettel dolgozik, mint tette negyven évvel ezelőtt.

Biztosan így lesz ez tíz év múlva is, a félévszázados jubileumon. Ehhez kívánunk neki az egész horgásztársadalom nevében sok erőt és jó egészséget.

Kovács Sándor

TERÜLETI BIZOTTSÁGUNK IRODÁJA

Még mindig sokan vannak, akik nem tudják, hogy Területi Bizottságunk központi irodája hol van. Ezért közöljük az adatokat.

Területi Bizottságunk elnevezése: Magyar Országos Horgász Szövetség Soroksári Duna-ági Területi Bizottsága.

Helye: Budapest V., Galamb u. 3. fszt.

Levelezési cím: 1364 Budapest Postafiók 85.

Telefon: 185-472, 185-737. (Ezek a számok a Belvárosi Telefonközpont üzembe helyezésével lépnek életbe.)

Csekkzámlaszám: Budapest V. ker. OTP. 218—98 055. MNB számláján vezetett 250 958. számú számla.

Félfogadás: a Területi Bizottság vezetői minden héten hétfőn 10—12, csütörtökön 15—17 óra között állnak rendelkezésre.

Naponta 10—17 óráig — szombat kivételével — jegyárusítással is foglalkozunk. Ez idő alatt az egyesületek postájukat leadhatják, elvihetik, üzeneteket hagyhatnak hátra.

Jegyárusítás: Központi irodahelyiségünkben árusítjuk

- a Duna-ágra, az Északi Övcsatornára, a Kunsági Öntöző Főcsatornára, Tass V—VI-os vízre szóló napijegyeket;
- balatoni, Velencei-tavi éves, havi, heti, napi, üdülőjegyeket bel- és külföldi horgászoknak egyaránt.

Fontos tudni: hogy a Duna-ágra és Tassra külföldieknek csak 2—2 napra és csak a központi iroda adhat ki napijegyeket útlevelük felmutatása ellenében.

A makádi tógazdaság árvízkárai

A makádi tógazdaság a Csepel-sziget déli csúcsán fekszik, az ún. IV. tassi vízterület magasságában, a Nagy-dunai védgáton kívül, árvizes területen.

Amikor 1955-ben megépítettük a tógazdaságot, számoltunk azzal, hogy a magas vízállású árvizek behatolhatnak tavainkba.

1965-ben a nyári árvíz szintje egy méterrel magasabb volt a tógazdaság töltéseinél.

Szerencsénkre a lassan levonuló árral a sasrétre „kirándult” pontyaink majdnem teljes létszámában visszatértek megszokott etetett területükre, tavainkba. Jóformán csak a növényevő halakban szenvedtünk kárt. Azok „megszöktek” a Nagy-Dunába. A környező holt ágakban, hókonyokban még a mai napig is sokat fognak belőlük.

Ez a veszteség kényszerített bennünket arra, hogy a gátakra 120 cm magas sűrű szemű kerítést építsünk. Ezzel tulajdonképpen megemeltük a tógazdaság gátjainak magasságát. Úgy gondoltuk, hogy ezzel az árvízvédelmi készülségünk teljes lett.

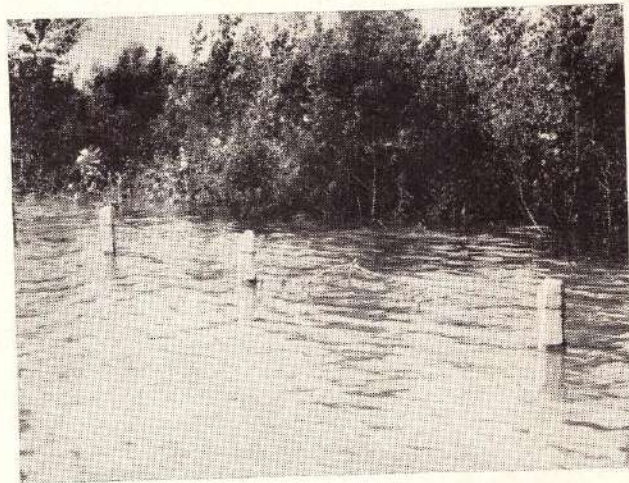
Az elmúlt 10 év alatt néhányszor előfordult 25–30 cm-es „árvíz”, de ez csak azt eredményezte, hogy a három tóban telepített halaink összekeveredtek. Ez kárt nem okozott. Az utóbbi években amúgyis „száraz” periódusú időszak volt hazánkban.

Már 1974. év vége jelezte, hogy valami készül, mert karácsonykor 30 centi magas „lábvizet” kaptunk a tógazdaságban, ami még sohasem fordult elő. A tavak szárazon voltak, kár nem esett.

Egyébként ebben az időben más „normális” években rendszerint olyan alacsony a Nagy-Duna szintje, hogy a Duna-ág friss víz utánpótlása gravitációs úton nem is történhet, a Kvassay zsilip

A tógazdaság gátjára épült központi épület
(Fotó: Lévay Géza)

A tógazdaság gátjára épült kerítés oszlopai
(Fotó: Lévay Géza)

turbinái ilyenkor szivattyúként működtetve emelnek be vizet az alacsony Nagy-Dunából.

A vízbő esztendő a csatornáinkban is gondot okozott a magas talajvizek levezetésében.

Július elejével kezdett emelkedni a vízállás és felkészültünk az árvíz fogadására. Minden megmozdíthatót lerögzítettünk, vagy jó magas helyen raktároztunk.

Július 3-án már félméteres víz volt a gátak felett és egyre csak emelkedett. 1965 óta ez volt az első eset, hogy a kerítés egy része is vízben állt. Ekkor láttuk, hogy annak idején bizony a szintezéssel egy kis baj volt, mert a kerítés vízből kiálló részein 10–15 centi különbség mutatkozott. A víz pedig nem téved, a legjobb szintező.

Végül is július 7-én volt a tetőzés Makádon. Különböző pontokon, összesen mintegy 200 méter hosszúságban alacsonyabb volt a kerítés mint a tetőző víz szintje. (Ezt a szintet természetesen több ponton ráfestettük a kerítés oszlopaira, fákra. A bővítésre kijelölt területen is fákon, levert karókon jelöltük meg a szintet, nehogy megint tévedjünk a szintezésnél.)

Azóta már gyártják is, egyelőre a régi tavak kerítéséhez, az 50 cm magas toldást, amit még a tél folyamán kifeszítünk a kerítés betonoszlopaira. Ezzel a kerítésünk az eddigi legmagasabb árvíz szintjénél is 30–40 cm-rel magasabb lesz. Hogy ez meddig lesz elég, azt ma senki sem tudja. Köztudomású, hogy a Duna feleke lassan feltöltődik. Az állandó kotrás hiányát az állandóan magasított árvédelmi töltésekkel lehet pótolni, ami azonban nem azonos a régi, rendszeres kotrás értékével. (Olaszországban pl. a Pó folyó fenékszintje sok helyütt magasabb, mint a körülötte elterülő megmunkált mezőgazdasági földek magassága.)

Az árvíz természetesen lehetetlenné tette a tógazdaság rekonstrukciós és bővítési munkálatainak

megkezdését is. Az esős szeptember és október első fele meggátolta a fenék kiszáradását, arra nagyobb gépekkel rámenni még november közepén sem lehetett. Hiába halásztunk le egy hónappal előbb, mint a korábbi éveken.

Már az árvíz alatt látható volt a halak vonulása. Sajnos a nagy melegben a még le nem ivott anyák és az anyajelöltek közül is sok ponty ugrált át, majd úszott át a kerítés felett. Az amúrok és busák az árral szemben csapatokban vonultak ki a tóból.

Évek óta dajkáltunk egy óriási, 15 kiló feletti busát. Sajnos azzal is találkoztak a tógazdaság dolgozói. Mint egy torpedó, úgy hasította a vizet a kerítés felett.

Az illetékes szervekkel az árvíz levonulása után azonnal közöltük, hogy nagyon sok halunk kiúszott a tavakból. Akaratunk ellenére bőven hasítottuk a Rácalmás-környéki Duna-szakaszt. Közöltük azt is, hogy a pontos veszteséget csak a szeptember 7-én kezdődő lehalászás befejezése után tudjuk felmérni.

Az ilyen kármegállapításra megvan a majdnem pontos meghatározási lehetőség. A telepített halak száma, kihelyezési egyedsúlya, a termelési időszakban végzett ismétlődő próbahalászatok és a lehalászásnál dekára pontos mérlegelés ezt lehetővé teszi. Sok évtizedes felmérés alapján a termelés alatti kallódásra is országosan érvényes százalékokat állapítottak meg.

Ilyen számítás alapján halfajtánként soroljuk fel a tógazdaság árvíz okozta veszteségeit:

Kitelepítésre szánt II. nyaras ponty. A darabonkénti súlyuk a tetőzés napján 21,60 dkg volt. Az állomány 43%-a távozott a Nagy-Dunába, összesen 55 000 db. Értékük az államilag megállapított elszámoló áron 370 000 Ft.

Anyapontyok és anyajelöltek: az anyahalakat vásároljuk és részben a legjobb egyedek kiválasztásával magunk neveljük. Ez utóbbiak az anyajelöltek, melyeket a kihelyezésre szánt I. nyaras pontyokkal már tavasszal kihelyezzük a tavakba,

míg az anyák csak a Ráckeven történt „lefejés” után kerülnek „nyaralni” Makádra. Ezek között van olyan is, amelyik csak a kihelyezés után „érik” be és ívik le a tavakban.

Az állomány 60%-a ment el a vízzel. Ezek a nagytestű halak már jobban keresik a nagyobb, darabos táplálékot, amelyeneket az áradó víz az előtött parti területekről sokat hoz magával és annak ízét már messziről megérik a halak.

Összesen 628 kg hiányzott a lehalászás befejezése után. Ezek értéke 19 000 Ft.

II. nyaras amur: a tavasszal 8 dekás súlyban kihelyezett halak átlagsúlya darabonként 64 deka volt. Itt kb. 53%-os volt a veszteség, lehalásztunk 3700 darabot, elment 4300, értékük 60 000 Ft.

II. nyaras fehér busa: a másfél dekás súlyban kihelyezett busák 40 dekára nőttek fel. Csak 900 darabot halásztunk le. Az állomány 87%-a úszik ma a Dunában, 6000 darab, értékük: 43 000 Ft.

Tenyész compó: átlagsúlyuk 64 deka volt. Lehalásztunk 138 darabot, elment az 50%, értéke 3000 Ft.

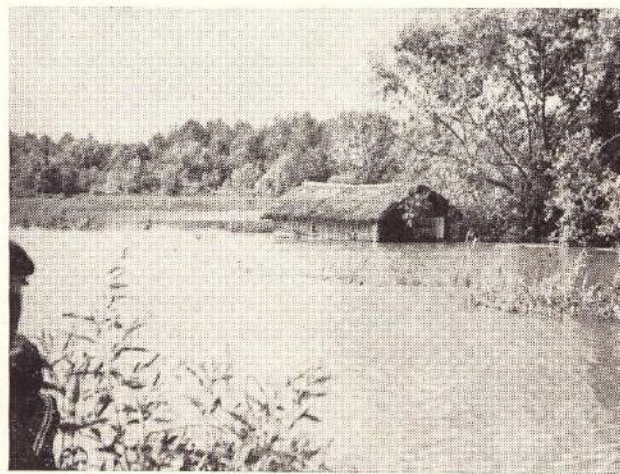
10 dekás átlagsúlyú csuka I. nyaras: zsenge csukaként kerültek a ráckevei keltetőállomásra a tóba. A súlyt a lehalászott 120 darab alapján állapítottuk meg. Ha csak a kihelyezett darabszám 10%-os megmaradásával számolunk, 20 000 darab vándorolt el és a magas csuka árakon számítva értékük: 80 000 Ft.

A csukaveszteség kiszámítása igen körülményes. Sok felmerülhető tényezőtől adódik a megmaradási százalék. Azt a tényt, hogy igen sok csuka lehetett a tóban, a lehalászott 120 darab kicsuka majdnem grammra azonos súlya igazolhatja. A veszteségnél figyelembe kellett venni, mert a keltető állomásra is értékelve történt a kihelyezés. Az így megállapított kárérték a valószínűségben lehetett kisebb, de ugyanúgy nagyobb is.

Ha a részértékeket összeadjuk, az árvíz folytán a tavakból a Nagy-Dunába kiúszott, tehát népgazdaságilag nem „elvesztett”, csak nem a Dunához, hanem a Nagy-dunai területeket gazdagító

A tógazdaság gátjára épült éjjeliőrök bódéja, elől Vida József tógazdasági dolgozó, hátrább: Parti Ferenc tőmester (Fotó: Lévay Géza)

A tógazdaság gátjára épült istálló (Fotó: Lévay Géza)

„kényszer telepítés” összértéke 575 000 Ft volt a tetőzés napján.

Szövetségünk vezetői közül Keszey Károly főtitkár az árvíz tetőzésekor a tógazdasági dolgozók és a TB-titkár kalauzolásával csónakon végigjárta a teljes területet. Meghallgatta a gazdaság dolgozóinak az éjjel-nappali ellenőrzés során tapasztalatról szóló jelentését. Több vezetőnk is látogatást tett a tavakon, felvételeket készítettünk a tetőző árvizről, amit lapunkban találhatnak meg horgásztársaink.

Örömmel és köszönettel közölhetjük a Duna-ági horgászokkal, hogy Szövetségünk a kárösszeg közlése után azonnal 250 000 Ft, később ugyanannyi, összesen tehát 500 000 Ft halasítási árvízsegélyt utalt ki és annak felhasználásával a tervezett és a területi engedélyek árából kötelező teljes halasítási kötelezettségeinknek eleget tudtunk tenni. Köztudott, hogy a téli gereblyézések megakadályozása és halaink téli „nyugalma” érdekében a kunsági csatornán csak tavasszal halasítunk. A szükséges halmennyiséget megvásároltuk, kifizettük, és a halak tavaszi garantált élve történő helyszínre szállítását biztosítottuk.

Végeredményben a fentiek szerint, ha a „vitatható” zsengecsuka veszteséget nem számítjuk,

teljes árvízkárunk megtérült. Horgásztársaink nem károsultak és ezért ismételten hálás köszönetünket fejezzük ki a MOHOSZ vezetőségének.

Ahogy a cikk nyomán is megállapítható, ez volt a tógazdaság huszonegyedik termelési éve és lehalászása. Pontosságra nem törekedve ezen idő alatt a tavak 7500 mázsa, 75 vagon halat termeltek a Duna-ág halasításához. Ugyanazon vízben nevelkedett halutánpótlásról van itt szó, és hogy az mit jelent, arról már szakemberek tollából sokat tudhatnak horgásztársaink is.

A makádi tógazdaság tehát árvíz ellenére is bőven megszolgált a befektetett költségeket. Beváltotta azok álmát, akik már régen, közel negyven évvel ezelőtt megálmodták a „sásréti” halastavakat. Annál is nagyobb öröm a beteljesedés a teremtők számára, mert sok akkori „szakember” lázálomnak minősítette a felvetett terveket.

Reméljük, hogy a tavak korszerű felújítása és bővítése is sikerrel jár, amihez szintén a MOHOSZ eddigi jóindulatú segítségére és támogatására fel-tétlenül szükségünk van.

Berényi János
a Duna-ági TB titkára

Horgászok szerepe a környezetvédelemben

Ma, az atomkorszak idején, mind többen és többen kíváncsiak a szabad természetbe a szennyezett levegőjű városok házai közül. A lóvasút, konfliskocsi, vagy akár az egyeduralgató villamos korában mindez még nem volt tapasztalható, mert a városlakó is megtalálta otthona környékén a pihentető csendet és a jó levegőt.

Valamikor — a harmincas években — a dunaharaszti híd után, az akkor még jóval több nád-sziget, hínármező és fehér virágú, zsiros levelű vízigesztenye között napokig horgászhattunk úgy, hogy alig találkoztunk egy-egy horgásszal, vagy varsás halással. Gólyák és lejjebb a makádi ún. „sásréten” réti és időnként halászó sasok köröztek a fejünk felett. Ki gondolta volna akkor még, hogy pár évtized múlva ez a „szabad természet” védelemre szorul. Akkoriban nem volt annyi eldobni való sem, na meg mindennel jobban takarékoskodtunk. Emlékszem olyan kollegára, akinek otthon tízóráját néha egy hétig is ugyanabba a papírba csomagolták. Nem voltak műanyag tárgyak, üvegek stb. vagy olyan egyéni horgász-eszközök, amelyeket egy idő után ma eldobható lomnak tartunk és nem haza, de még a szeméttárolóig sem vagyunk hajlandók elvinni.

Ma nem igen találunk alvó horgászt a ladikban vagy a parton, ami bizony pár évtizede még gyakran előfordult. A rohanó, zajos motorcsónakok, repülőgépek, a stégeken bömbölő táskarádiók korában éberrel vigyáz a horgász, hogy a ritkuló halállomány egy-egy példányát nehogy elszalaszta.

A vízpartokon, erdei, hegyi utakon szétrézve szomorúan tapasztaljuk, hogy a legtöbb helyen „haldoklik” a természet, és ha idejében nem kezdünk gyógyításához, megvédéséhez, ennek helyrehozhatatlan következményei lehetnek.

Úgy érzem, annak ellenére, hogy a párt és kormány részéről is több felhívás elhangzott ebben az ügyben, mi horgászok sem eleget tettünk a természet megvédése érdekében.

A Hazafias Népfront Országos Bizottsága felhívása alapján „környezetvédelmi őrség szakbizottság”-ok alakultak a megyékben. Valószínűleg nem véletlen, hogy a Pest megyei bizottság elnöke dr. Hoffer Mihály, a Vadász Szövetség főtitkára lett. A bizottságba Területi Bizottságunk képviselőjét is beválasztották. A vadászoknak is hasonlóak a gondjaik — és ezzel kapcsolatban feladataik — mint nekünk horgászoknak. A munkában részt vesznek az összes főfoglalkozású halőrök és társadalmi ellenőrök. Hiszünk benne, hogy lelkes igyekezetüknek eredményét látjuk.

Ezúton kérjük fel horgásztársainkat és családtagjaikat, hogy tisztán tartott horgászhelyeikkel, az egyéni és az egyesületi tanyák környékének rendjével mutassanak példát.

Előre is köszönjük a horgászok részvételét az egész országban folyó környezet- és vízvédelmi munkában.

Berényi János
TB-titkár, a bizottság tagja

Javult-e a horgászfegyelem a Duna-ágban?

Nagyon kényes kérdés a fegyelem felvetése, de feltétlenül szükséges róla írni, hogy tisztábban lássunk ebben a kérdésben is.

Sajnos, a rohamosan szaporodó létszám nem erősíti, ellenkezőleg, gyengíti a fegyelmet. A mai kezdők sokszor még annyi fáradságot sem vesznek maguknak, hogy a tapasztaltabbtól valamit is tanuljanak. Meg vannak sértve és csalódottak ha az első kirándulásról hal nélkül térnek haza.

Minden terep és helyismeret nélkül egyedül akarják a legjobb helyeket felderíteni, mikor fogalmuk sincs arról, melyik hal hol jár. Folytathatnánk oldalakon keresztül ezt a témát. A felvetett kérdés világos és a felelet is az, kétségteljesen javult a fegyelem, de nem arányosan a létszámemelkedéssel.

Az egyesületekre és a régebbi horgászokra vár a feladat, hogy oktassák a kezdőket.

A fegyelem javulásában nagy szerepe van a fokozott ellenőrzésnek, a főoglalkozású halőrök szakmai fejlődésének és a társadalmi ellenőrzés jobb szervezésének is.

Örvendtes, hogy a szabálysértési hatóságok is komolyabban büntetik a szabálysértőket. Ma már állami horgászjeggyel, de napijegy vagy területi engedély nélkül horgászóknál sem ritka a 6—800 Ft-os bírság. Ha az orvul fogott hal értéke az 500 Ft-ot meghaladja, már bírósági eljárás következik, súlyosabb a büntetés, kártérítést kell fizetni, a szerszámokat elkobozzák és ilyenkor pl. a 25 kg hal sokszor pár ezer Ft-ba kerül.

A Duna-ágban szerencsére ilyen súlyosabb esetek csak ritkán történnek. Az állandó és a változó időben, sokszor 4—5 halőr által járőrszerűen tartott ellenőrzés csak szilárdítja a rendet.

A horgászok is mind többen látják, hogy az Ő pénzükből fizetett halőrök az ő érdekükben, a közös vagyon megvédéséért fáradoznak.

A viszony a halőrök és horgászok között sokat javult, de még mindig nem kielégítő. Egyesek nem tudják, vagy nem akarják megérteni, hogy bárhonnan kapja is a halőr a fizetését, eljárása során éppúgy hatósági közeg, mint a rendőr. A hatósági eskü kötelezi arra, hogy minden általa észlelt szabálysértést, vagy más helytelen cselekedetet „megállapítsa”. Nem ellensége a horgásznak, hanem segítő társa. Ez azonban sokszor sem a halőr, sem az ellenőrzött horgász fellépéséből, cselekedetéből nem tűnik ki. A közösség pénzéből fizetett halőr nem „mindenki szolgája”. Munkáját az arra illetékes személyek irányítják felelősséggel. A halőr nem mérlegelheti az elkövetett vétség súlyát, körülményeit, arra a szabálysértési hatóságok és az egyesületi fegyelmi bizottságok az illetékesek.

Ezek szerint a horgász ki van szolgáltatva a halőrnek — kérdezhetik a Duna-ági horgászok. Erről szó sincs, egyik sincs alá- vagy fölérendeltségi viszonyban. Milyen joga van a horgásznak például egy halőri megállapítással, feljelentéssel kapcsolatban.

Többféle jog és lehetőség illeti meg. Vagy azonnal a feljelentés után az egyesületi tanyákon vezetett ellenőrző naplóba bejegyezheti, hogy szerinte milyen „hibát” követett el a halőr, szóban vagy írásban fordulhat az egyesületéhez, és a Területi Bizottsághoz is.

A szabálysértési határozat kézhezvétele után (legtöbb esetben annyira „tisztá” a szabálysértés, hogy tárgyalás nélkül történik a „határozat” kiküldése) azt megfellebbezheti és személyes meghallgatást kérhet. Az egyesületi fegyelmi tárgyalásra bejelentheti tanúit és megfellebbezheti a hozott határozatokat.

Többször az is vitára adott alkalmat, hogy a halőr nem viselte szolgálati jelvényét (karszalag) és nem egyenruhában végezte az ellenőrzést. A fellépés, bemutatkozás, az „igazoltatás” rideg, túlon túl hivatalos volt. Ilyenkor ilyen volt a vizsgálat is.

Mindennemű surlódás, felesleges vitatkozás elkerülése érdekében a rendszeres halőri eligazításoknál tudomásul vették a halőrök a következőket: a Duna-ág területén csak egyenruhában, karszalaggal szabad ellenőrizni (a karszalag viselése a társadalmi ellenőrökre is kötelező, mert az eleve igazolja az ellenőrzési jogot) az érkezőre kötelező üdvözlés után be kell mutatkoznia. Csak ezt követően ellenőrizhet. Ha a horgász kívánja, a halőr igazolványát is köteles kézben felmutatni, de nem kell kézbeadnia. Az ilyen fellépés után a horgász vonakodás nélkül köteles átadni igazolványait. Állami horgászjeggyel rendelkező horgásztól csak a területi engedély vagy a napijegy vonható be, mert azt a halőr munkáltatója, a Területi Bizottság bocsátja ki az egyesületeken keresztül vagy közvetlenül. A más szervek által kiállított „általános” vagy kutatói engedélyek nem vonhatók be, azoknak az adatait tartozik a halőr feljegyezni. Ez utóbbi engedélyek tulajdonosai is kötelesek a halőr utasításait vonakodás nélkül végrehajtani. Szabálytalan horgászat vagy szabálysértés esetén azonnal abbahagyni a horgászatot, a méreten aluli halakat azonnal visszabocsátani a vízbe stb.

Csakis akkor lehet majd a fegyelem teljes betartásáról írunk, ha a fentieket mind a halőrök, mind a horgászok maradéktalanul betartják. A kezdő horgászokat pedig kérjük, olvassák a szakirodalmat és fogadják el a jártasabbak tanácsait.

B. J.

VÍZÜGY ÉS A HORGÁSZOK

A MOHOSZ, a 30 éves fennállását ünneplő Soroksári Intéző Bizottság, az egész horgásztársadalom és a vízügyi szervek között az elmúlt évtizedekben eredményes együttműködés alakult ki. A Ráckevei (Soroksári) Dunán és partjai mentén jól megfértek egymással a szakfeladataikat ellátó Középdunavölgyi Vízügyi Igazgatóság dolgozói és a gyarapodó létszámú horgásztábor.

Természetesen az együttélés nem volt — és talán sohasem lesz — problémamentes, hiszen a Vízügyi Igazgatóságnak törvényszabta kötelessége, hogy a Duna-ág mentén jelentkező valamennyi vízgazdálkodási és társadalmi igény optimális kielégítésére törekedjen; a horgászok igényei pedig nem minden esetben esnek egybe a többiekkel. Az igények széles skálájából felsorolásszerűen néhány:

- folyószabályozás,
- ár- és belvízvédelem,
- öntözés,
- ivó- és ipari vízellátás,
- szennyvízelvezetés,
- vízparti üdülés és fürdés,
- hajózás, motorcsónaksport stb.

A hasznosítás sokrétűsége által támasztott követelmények és az itt élő tizezres horgásztábor érdekei gyakran ütköznek, közöttük összhangot teremteni sokszor igen nehéz feladat. Közös gondjaink megismerése és segítő szándékú megértése, a tett intézkedések okainak megmagyarázása teheti kapcsolatainkat surlódásmentesebbé. Ezzel a céllal kísérletünk meg néhány vízgazdálkodással összefüggő kérdést ebben a cikkben „vizes” szemmel megvilágítani.

A vízszintekről

A Ráckevei (Soroksári) Duna üze- mi vízszintje közel állandó, normál állapotban az ingadozás 20 cm-en belül marad. Mégis gyakori a horgászok panasza: túl alacsony, vagy túl magas; áll vagy éppen túl gyorsan folyik a víz. Néhányan arra gondolhatnak, hogy a vizesek a horgászok bosszantására és különösen szombathasárnapra időzítve játszanak a vízszintekkel.

Terjedelmi korlátok miatt nem vállalkozhatunk a vízszintingadozás okainak részletes elemzésére, de néhányat közülük például be szeretnénk mutatni:

— erős északi szél a nagy felületű víztükröt déli irányban „megbillentve” Ráckeve alatt több dm-rel emeli, felette süllyeszti a vízszintet. Egyszerre futnak be hozzánk a panaszok, a felső szakaszon a vízkivételek üzemeltetői a betáplálás növelését, az alsó szakasz horgászaí és a mélyebb fekvésű telkek tulajdonosai pedig a betáplálás csökkentését és a tassi leeresztés növelését kérik;

— belvízvédekezés időszakában a mezőgazdasági területek mielőbbi víztelenítésének érdekében a befogadó Duna-ág szintjét a szokásosnál 30–50 cm-rel alacsonyabbra kell szabályozni;

— árvédekezésnél a Tassi-zsilipet betétgerendákkal le kell zárni, a gravitációs vízleeresztés lehetősége megszűnik és a vízszint emelkedik, mert rendelkezésre álló szivattyúkapacitásunk kicsi;

— néhány fontos építési feladat — csővezeték fedtetés, partvédelem stb. — végrehajtása alacsony vízszint beállítását teszi szükségessé;

— a mezőgazdaság több öntözővizet kér, a betáplálást és a szinteket növelni kell,

— a zsilipek állítását az 58 km-es Duna-ág szintjei hosszabb — több napos — idő után követik és közben a hidraulika törvényei szerint szintváltozásokkal járó vízleengések alakulnak ki.

A vízügyi szervek arra törek- sznek, hogy a szintváltozásokkal kapcsolatos panaszok csökkenjenek. Komoly eredményként értékeljük, hogy a horgászok számára rendkívül fontos ivási időszakban általában sikerült állandóan magas, esetleg lassan emelkedő vízállásokat biztosítani.

A vízi közlekedésről

A Duna-ágban közlekedő vízi járművek közül elsősorban motorcsónakok zavarják a horgászatot. A kapcsolódó rendészeti, esetleg korlátozási intézkedések nem tartoznak a VIZIG hatáskörébe. Azt azonban tudjuk, hogy a hatósági beavatkozás alapfeltételei között szerepel a hajózőút kitűzés. Erre a Duna-ág vízviszonyai mellett a taksonyi és ráckevei híd közötti szakaszon van szükség hajózási biztonsági okokból, így azt távlatban is csak ezen a részen tudjuk biztosítani.

Elképzeléseink szerint a jelenlegi „póznás” kitűzést korszerűbb, bójás megoldással váltjuk fel a következő években. A Duna-ág többi szakaszain — elsősorban a Ráckeve—Tass közöttin — a horgászok és a Ráckevei (Soroksári) Duna Intéző Bizottság összefogásával valószínűleg meg a kitűzés, ehhez műszaki segítséget tudunk nyújtani.

A partok és a környezet védelméről

A sajátos szépségű Duna-ág természetű környezetének védelme, a partok rongálódástól való megóvása egyaránt érdeke a horgászoknak és a vízügyi szerveknek. Az utóbbi időben a környezetvédelem egész társadalmunk érdeklődésének homlokterébe került, legutóbb a Pest megyei Tanács szervezett Környezetvé-

delmi Őrséget, melynek munkájában a horgászok is részt vesznek.

Igazgatóságunknak sok gondot okoz, hogy kiépített partvédő műveinknél — többek között pl. a mákádi szakaszon — felelőtlen elemek megbontják a kőműveket, horgász- állásokat, ülőkéket alakítanak ki. A károkozás megszüntetésére kérjük a horgászok segítségét is, a bizonyítható károkozókkal szemben szabálysértési eljárást fogunk kezdeményezni.

A Duna-ág nádasainak megóvása vízminőségvédelmi szempontból és a partrongálódások megakadályozása érdekében is fontos. A csónakkikötők és -lekötők, a horgásztégek építésénél és használatánál erre sokan nem ügyelnek, aminek az a következménye, hogy az addig egyensúlyban levő, náddal védett partokon rongálódások keletkeznek. Az érdekeltek és a tulajdonosok részéről tett partvédelmi beavatkozások a legtöbb esetben szakszerűtlenül lettek végrehajtva, a környezetbe nem illő anyagok felhasználásával. Ráckevei szakaszmérnökségünk kérésre szívesen ad szaktanácsot a hozzáfordulóknak. Megjegyezzük, hogy új partvédelem építéséhez Igazgatóságunktól vízjogi engedélyt kell beszerezni, a rongálódások javításához pedig szakaszmérnökségünk hozzájárulását.

Vízparti építésekéről

A mederben és a partokon egyre többen igénylik olyan létesítmények építésének engedélyezését, melyeknek megvalósításához tanácsi vagy vízügyi hatósági engedély, ill. hozzájárulás kell. Az eljárási szabályokkal a legtöbben nincsenek tisztában, emiatt aztán sok esetben utólagos viták adódnak. Néhány fontosabb kérdésben az alábbiakban adunk rövid tájékoztatást:

Horgászállás (stég) építéséhez Ráckevei szakaszmérnökségünk ad engedélyt, műszaki előírásainak közzelése mellett. A jelenleg követett gyakorlat szerint a stég építéséhez az építendőnek be kell szereznie az érintett parti tulajdonos vagy kezelő írásos hozzájárulását. Ennek megtagadása esetén a vízügyi igazgatóság nem adhat ki engedélyt, az érdekelt a hozzájárulás megtagadójával szemben polgári pert indíthat.

Amennyiben a horgászállásra **felépítményt** (hétvégi ház, horgászkunyhó) is kíván valaki építeni, úgy arra tanácsi építési engedélyt kell beszerezni. Az építési engedély kiadásánál az építési hatóság szerzi be a vízügy és a KÖJÁL szakvéleményét. Közegészségügyi problémák miatt ilyen engedélyek kiadására a jövőben csak rendkívüli esetben kerülhet sor.

Haltartásokat a mederben csak a horgászegyesület helyezhet el, sza-

kasz mérnökségünk hozzájárulásával és előírásai szerint. Csónakkikötő, leköttotakaró elhelyezéséhez ugyancsak szakasz mérnökségi hozzájárulás szükséges.

Móló, sziget, lépcső, lejáró, feltöltés stb. építéséhez vízjogi engedélyt kell kérni.

Az előzőekkel kapcsolatos műszaki, eljárási, jogi szabályokra vonatkozóan 1976 elejére részletes tájékoztatót kívánunk kiadni, melyet megküldünk a horgászegyesületeknek.

Üzemi területeink rendjéről

Árvédelmi töltéseink, belvízcsatornáink, valamint a part menti területek használatával kapcsolatos kérdéseket a Vízügyi Törvény szabályozza. A Törvény néhány rendelkezése:

— a Nagy-Duna mentén árvízvédelmi fővonalaknál mindkét oldalon a töltéslábtól számított 10 m-es sávban kerítést, épületet, ill. a földdel szilárd kapcsolatban levő bármilyen építményt elhelyezni általában tilos.

A Ráckevei Duna mentén levő ún. alvó töltéseknél ez a távolság 6 m;

— szakfeladataink ellátásához a vízügyi szervek a Ráckevei Duna partjai mentén 6 m széles sávot használhatnak, a parti tulajdonosoknak lehetővé kell tenni annak megközelíthetőségét saját területükön keresztül, ill. azt nem szabad úgy beépíteniük, hogy az ott végzendő munkát akadályozza (szabadon hagyandó parti sáv).

A Kvassay- és a Tassi-zsilipek területe zárt üzemi terület, ahol a balesetveszélyességre és vagyónbiztonságra való tekintettel idegenek nem tartózkodhatnak. Különleges méltányosságból az Igazgatóság horgászokkal kivételt tett, és ezen a jövőben sem kívánunk változtatni. Ez úton is kérjük azonban a horgászokat, hogy közös érdekből ne mulasszák el az örnél való jelentkezést és a teleprendet tartásuk be. Éjszakai horgászatra a zsilipek területét lehetőleg ne vegyék igénybe, mert ebben az időszakban bekövetkező baleseteknél a segítségnyújtás feltételei nem biztosítottak, és az orvhalászoknak is nehéz az ellenőrzése.

Fejlesztésekről

1973. decemberében Kormányhatározat intézkedett a Duna-ág kiemelt üdülőterületté való nyilvánításáról, megszabva az érdekelt tárcák, tanácsok és társadalmi szervek feladatait.

A Kormányhatározat előkészítésében Igazgatóságunk is részt vett és folyamatosan végzi fejlesztéssel kapcsolatos feladatait. Terveket készítettünk a vízminőség javítására, a vízellátás és csatornázás fejlesztésére, a partok szabályozására, a meder kotrására. Fejlesztési terveink kialakításában figyelembe vesszük a horgászok igényeit, meghallgatjuk a horgászegyesületek véleményét; arra törekszünk, hogy beavatkozásaink nyomán a horgásztársadalom az eddigieknél is kedvezőbb lehetőségeket kapjon.

Major József
osztályvezető
Középdunavölgyi Vízügyi
Igazgatóság

Ráckevei halkeltető állomásunk 1975. évi eredményei

„Híradónk” 4. számában már írtunk a ráckevei telepünk csuka- és süllőkeltetéséről, de akkor még nem tudtunk beszámolni az egész év munkájáról. Most összefoglaljuk a keltetési, nevelési eredményeket.

Csukakeltetéssel kezdődött az idény, s ez igen jó eredménnyel járt. 17 napos csukaivadékokat értékesítettünk

a társterületi bizottságnak, egyesületeknek, MGT SZ-nek	430 000 db-ot,
a Százhalombattai Tógazdaságnak	250 000 db-ot,
a Makádi Tógazdaságnak	200 000 db-ot,
a Duna-ág és vízrendszerébe kihelyezettünk	605 000 db-ot,
továbbnevelésre visszatartottunk	20 000 db-ot.

Ez összesen: 1 505 000 db.

A továbbnevelésre visszatartott 20 000 zsenge csukából 3500 db igen szép előnevelt csukát neveltünk a szigetbecsei telepünkön. Ezeket Szigetbecse térségében a Duna-ágba helyeztük ki.

SÜLLŐ

A süllőfészkek előkészítése már 1974 őszén és telén kezdődött, hogy a fészkek lerakásáig megfelelő mennyiség rendelkezésre álljon. Ma már nem lehet kiselejtezett kenderhálót kapni, mert csak műszálas hálókat használnak. Fűzgyökereket kellett gyűjteni, más műanyaggal kell pótolni a hagyományos anyagokat.

Halkeltető Állomásunk, szigetbecsei telepünk dolgozóinak pontos, lelkiismeretes munkáját dicséri, hogy sem az előkészületekben, sem a kivitelezésben lemaradás eddig soha nem volt.

A begyűjtött 454 db, egyenként 20 000 ikraszemet tartalmazó süllőfészkekből

a Százhalombattai Tógazdaságnak adtunk át	131,
saját keltetésre felhasználtunk	323

fészekegységet.

A saját keltetésű zsenge süllőből

értékesítettünk	281 000 db-ot,
a Duna-ágba kihelyezettünk	511 000 db-ot,
továbbnevelésre visszatartottunk	50 000 db-ot.

Ez összesen: 842 000 db.

A visszatartott 50 000 zsenge süllőből 17 000 db 2,5 cm-es nagyságú előnevelt süllőt állítottunk elő, melyből 15 000 db-ot a Duna-ágba, 2000 db-ot a szigetbecsei holt ágba telepítettünk.

PONTY

Ez évben a zsengeponty előállításán kívül ismét termeltünk körömpontyokat, de igen szép eredménnyel I. nyaras pontyokat is állítottunk elő. Ezzel tavainkat is jobban kihasználtuk.

Zsenge pontyból

értékesítettünk	950 000 db-ot,
saját vizeinkbe kihelyezettünk	1 350 000 db-ot.

Ez összesen: 2 300 000 db.

Körömpontyból

az MGT SZ-eknek értékesítettünk	100 000 db-ot,
egyesületeknek értékesítettünk	5 000 db-ot,
a Duna-ágba kihelyezettünk	45 000 db-ot.

Ez összesen: 150 000 db.

I. nyaras ponty

Eredetileg a Makádi Tógazdaság részére neveltük a megtermelt 1670 kg 4,2 dkg átlagsúlyú igen szép pontyainkat. Makádon azonban a III. sz. tavunkat üzemeltetni nem tudjuk, a másik két tóra az ivadékokat megrendeltük, a kispontyokat kihelyeztük a Duna-ágba. Ezek a pontyok a 68. Mezőgazdasági kiállításon „Elismerő oklevelet” nyertek.

Ráckevei Halkeltető Állomásunk és szigetbecsei telepünk 1975. évi tervét lényegesen túlteljesítette és félmillió forintot jóval meghaladó termelési értéket állított elő.

S. P.

Beutalások a tassi vízterületre

Ismét foglalkozni kell a tassi vízterületre szóló beutalásokkal, jelentkezési kötelezettséggel, mert sajnos igen rossz tapasztalatokkal zárhatjuk le az 1975. évet. Tassra sokféle jeggyel mennek le horgászok:

1. országos jeggyel,
2. kutató jeggyel,
3. egyesületi beutaló-jeggyel,
4. Bugyi, Csepel Autó, Dunavecse, Dunaújváros HE-ek tassi éves jeggyel beutalásos alapon,
5. a Területi Bizottsághoz tartozó egyesületi vezetők „névre szóló”,
6. egyesületek vezetőségének „egy tagja” megjelöléssel kiállított „fehér” jegyekkel és
7. napijegyekkel csak az V—VI-os vízre.

Jelentkezési kötelezettség

A IV-es vízén horgászók közül csak azoknak kell jelentkezni a horgásztanyán, akik szállást kívánnak igénybe venni. Szállást csak az egyesületi beutaltak kapnak. Az egyesületi vezetők fehér jegyükre akkor kapnak szállást, ha az egyesületi beutaltak nem vették igénybe a tanyát. A többi jegy nem ad lehetőséget a rózsaszíni horgásztanya igénybevételére.

A beutalás mindig naptári napra szól s a nap 0—24 órája közötti időtartamra érvényes.

Az egy vagy több napra szóló beutaló — amíg a Területi Bizottság másként nem dönt — a beutalás napja előtti nap éjszakájára a tanya igénybevételére jogosítja a beutaltat, de a lejárat napján éjjel már nem alhat a tanyán. Tehát, ha valakinek pl. október 30-ra szól a beutalója, akkor az október 29-én ott alhat a tanyán, de 30-án már nem, horgászni csak október 30-án 0—24 óra közötti időben szabad. A tanyán szállásért jelentkezni naponta 7—19 óra között lehet. A szállás a beutalást megelőző napon 18 órától foglalható el és a lejárat napján 16 órakor azt át kell adni.

Erre az intézkedésre azért volt szükség, mert a tanyán a beutaltak nappal, hajnalban, késő este, mindenki tetszése szerint vette igénybe. A legnagyobb gondot a szobák tisztán tartása, az ágyak áthúzása okozta.

A tanyát igénybe vevőket nyilván tartásba vesszük. Csónakot, evezőt csak a beutaltak vehetnek igénybe. Valamilyen igazolványt a telepkezelőnél kell hagyni, melyet a csónak tisztán, valamint az evező épségben való leadása után adnak vissza.

Az új tanyarend-tervezettel a legközelebbi területi bizottsági ülés foglalkozik majd, amiről a „Híradó” útján is adunk tájékoztatást.

Az V—VI-os vízén horgászók kivétel nélkül, legyenek azok bármilyen jegyese, kötelesek érkezéskor és távozáskor a vízügyi portán jelentkezni, ahol sorszámozott, lebé-

lyezett jegyet (mint a ruhatári jegy) kapnak. Ezt az ellenőrzést végzőnek fel kell mutatni annak igazolására, hogy a portán már jelentkezett. Aki ilyen jegyet felmutatni nem tud, meg sem kezdheti a horgászást. Aki ennek az előírásnak nem tesz eleget, a horgászást abba kell hagynia és elene fegyelmi eljárást kérünk folytatni, valamint a Területi Bizottság megvonja tőle a tassi horgászati lehetőségét.

Az V—VI-os vízre szóló beutalások is csak a naptári nap 0—24 órájáig érvényesek. A beutalók, területi engedélyek, napijegyek csak egy személyre szólnak, családtagok, kísérők a vízügyi területen nem tartózkodhatnak. Külön felkérjük a tassi vízterületen horgászókat, hogy tartózkodjanak a szemeteléstől, mert a vízügyi szervek nem tűrik el, hogy a vízpart szemétdombbá váljék. Ha ennek a jogos kívánságnak nem teszünk eleget, félő, hogy letiltják a vízügyi területen való tartózkodást, még a horgászóktól is.

Azokra, akik az V—VI-os vízterületre érvényes egyesületi beutalóval a rózsaszíni tanyát igénybe kívánják venni, ugyanazok az előírások érvényesek, mint a IV-es vízre beutaltakra.

Napijegy már nem kapható a portán. 1976. január 1-től a tassi V—VI-os vízterületre kizárólag Buda-

pesten, a TB irodájában lehet jegyet váltani.

Külön kell még foglalkozni a társ-egyesületek beutalóival horgászók jegyeivel. A Területi Bizottság lehetőséget adott a Bugyi, a Csepel Autó, a Dunavecse, a Dunaújvárosi Horgász Egyesületeknek, hogy a tassi V—VI-os vízterületre — térítés ellenében — éves szinten tagjai közül 2—4 főt beutalhassanak. Az egyesületeket elláttuk tassi beutaló-tömbbel, melyek ellenében a Tass-rózsaszíni telepkezelőnk kiadja a nylon borítólappal ellátott területi engedélyt. Ezért a horgászat megkezdése előtt a telepkezelőnél a területi engedélyért, majd a portán sorszámozott jelentkezni kell és azt a horgászat befejezésekor a szigeten le kell adni. Aki ezen területi jegy nélkül csak a beutaló jeggyel horgász, attól a beutalót bevonjuk, ellene fegyelmit kérünk indítani és a vízterületen többet nem fogadjuk.

Ismételnem közöljük, hogy a tassi V-ös vízterület a zsilipkamra felső kapujától a zsilip alatti osztósziget déli csúcsáig terjed. A VI-os víz a zsilip alatti osztósziget déli csúcsától a Nagy-Dunánál levő, a parton kibetonozott, felfestett — tehát jól látható — 0 km-ig terjed. Ebből is több félreértés adódott, ezért tartottuk szükségesnek a horgásztársak figyelmétését.

Haljelölésekről, a visszafogott jelölt halakról

A horgászkezelésben levő vizekbe telepített halak egy részét haljellel látja el a Szövetség és Területi Bizottságunk is. Területi Bizottságunk ezenkívül az ellenőrző halászat alkalmával dévéreket is megjelöl. Célunk a halak vándorlásának, növekedésének megfigyelése, ezen keresztül a víz tápértékének stb. megállapítása.

A ráckevei (soroksári) Duna-ágban évente több száz pontyot, dévért jelölünk meg, melyekről pontos nyilvántartást fektetünk fel a haljellek számának, a hal hosszának, magasságának, súlyának, a kihelyezés idejének, helyének rögzítésével.

Azoktól a horgászóktól, akik jelölt halat fognak, azt kérjük, hogy

a méreten aluli pontyokból ne vegyék ki a jelet. Írják fel a haljel számát, az alábbi közölt adatokat és jellel együtt engedjék vissza a pontyot a vízbe;

a jelölt dévérről, melyre méretkorlátozás nincs, az adatgyűjtések érdekében mondjanak le, vagyis ne tartsák meg maguknak. Írják fel a haljel számát, a hal adatait és a dévért jellel együtt engedjék vissza a vízbe. Ha ismét horogra kerül, akkor sok mindenre adnak magyarázatot az újabb adatok.

Az alábbi adatokra van szükségünk:

- a) a hal faja (a pontynál kérjük megjelölni, hogy pikkelyes, vagy tükörponty volt),
- b) a haljel száma (méretes ponty fogása esetén a haljelet is kérjük beküldeni),
- c) a fogás helye és ideje,
- d) a hal súlya,
- e) a hal hossza (az orrcsúctól a farokúszó tövéig mérve),
- f) a hal kerülete (azért kérjük a hal kerületét a hal legmagasabb pontjánál mérve, mert magasságot a vízparton felszerelés hiányában nem lehet mérni).

A leolvasott, rögzített adatokat kérjük Területi Bizottságunk irodájába (Budapest V., Galamb u. 3. fszt. Levelézési cím: 1364 Budapest, Pf: 85.) leadni, vagy elküldeni a név és laccim pontos megjelölésével, mert a jeleket, illetve az adatokat a Szövetséghez továbbítjuk, ahonnan esetenként 30 Ft jutalmat utalnak ki.

Ismételnem kérjük a horgásztársakat, hogy a méreten aluli pontyokból, dévérek közül ne vegyék ki a jeleket, csak a jel számát írják fel, mérik meg a halakat és az így megállapított adatokat írják meg.

Köszönjük azoknak a horgásztársaknak, akik már eddig leadták a haljeleket és köszönet előre azoknak is, akik a jövőben lesznek segítségünkre a jelölt halak adatainak közlésével.

A tassi alsó (V. és VI. sz.) vízterületek horgászási beosztása 1976. évre

Hó	Nap	V. terület	VI. terület	Hó	Nap	V. terület	VI. terület
Január	1—4	Kinizsi Vörös Csillag BM	BKV, Főv. Csát. Műv. Csepel Gázművek	Július	28—4	Neptun BSE	Ganz Vegyesüzemi Neptun
	5—11	Csepel Gázművek	Postás Petőfi Kinizsi		5—11	MÁVAG EKV, Főv. Csát. Műv.	BSE Vörös Csillag, BM MÁVAG
	12—18	Postás Petőfi	Szigetszentmiklós Ráckeve Ganz		12—18	Kinizsi Vörös Csillag, BM	BKV, Főv. Csát. Műv. Csepel Gázművek
	19—25	Szigetszentmiklós Ráckeve	Vegyesüzemi Neptun BSE		19—25	Csepel Gázművek	Postás Petőfi Kinizsi
	26—1	Ganz Vegyesüzemi	Vörös Csillag BM MÁVAG BKV, Főv. Csát. Műv.		26—1	Postás Petőfi	Szigetszentmiklós Ráckeve Ganz
Február	2—8	Neptun BSE	Csepel Gázművek Postás	Augusztus	2—8	Szigetszentmiklós Ráckeve	Vegyesüzemi Neptun BSE
	9—15	MÁVAG BKV, Főv. Csát. Műv.	Petőfi Kinizsi Szigetszentmiklós		9—15	Ganz Vegyesüzemi	Vörös Csillag, BM MÁVAG BKV, Főv. Csát. Műv.
	16—22	Kinizsi Vörös Csillag BM	Ráckeve Ganz Vegyesüzemi		16—22	Neptun BSE	Csepel Gázművek Postás
	23—29	Csepel Gázművek	Neptun BSE Vörös Csillag BM		23—29	MÁVAG BKV, Főv. Csát. Műv.	Petőfi Kinizsi Szigetszentmiklós
Március	1—7	Postás Petőfi	MÁVAG BKV, Főv. Csát. Műv. Csepel	Szeptember	30—5	Kinizsi Vörös Csillag, BM	Ráckeve Ganz Vegyesüzemi
	8—14	Szigetszentmiklós Ráckeve	Gázművek Postás Petőfi		6—12	Csepel Gázművek	Neptun BSE Vörös Csillag, BM
	15—21	Ganz Vegyesüzemi	Kinizsi Szigetszentmiklós Ráckeve		13—19	Postás Petőfi	MÁVAG BKV, Főv. Csát. Műv. Csepel
	22—28	Neptun BSE	Ganz Vegyesüzemi Neptun		20—26	Szigetszentmiklós Ráckeve	Gázművek Postás Petőfi
Április	29—4	MÁVAG BKV, Főv. Csát. Műv.	BSE Vörös Csillag BM MÁVAG	Október	27—3	Ganz Vegyesüzemi	Kinizsi Szigetszentmiklós Ráckeve
	5—11	Kinizsi Vörös Csillag BM	BKV, Főv. Csát. Műv. Csepel Gázművek		4—10	Neptun BSE	Ganz Vegyesüzemi Neptun
	12—18	Csepel Gázművek	Postás Petőfi Kinizsi		11—17	MÁVAG BKV, Főv. Csát. Műv.	BSE Vörös Csillag, BM MÁVAG
	19—25	Postás Petőfi	Szigetszentmiklós Ráckeve Ganz		18—24	Kinizsi Vörös Csillag, BM	BKV, Főv. Csát. Műv. Csepel Gázművek
	26—2	Szigetszentmiklós Ráckeve	Vegyesüzemi Neptun BSE		25—31	Csepel Gázművek	Postás Petőfi Kinizsi
Május	3—9	Ganz Vegyesüzemi	Vörös Csillag BM MÁVAG BKV, Főv. Csát. Műv.	November	1—7	Postás Petőfi	Szigetszentmiklós Ráckeve Ganz
	10—16	Neptun BSE	Csepel Gázművek Postás		8—14	Szigetszentmiklós Ráckeve	Vegyesüzemi Neptun BSE
	17—23	MÁVAG BKV, Főv. Csát. Műv.	Petőfi Kinizsi Szigetszentmiklós		15—21	Ganz Vegyesüzemi	Vörös Csillag, BM MÁVAG BKV, Főv. Csát. Műv.
	24—30	Kinizsi Vörös Csillag BM	Ráckeve Ganz Vegyesüzemi		22—28	Neptun BSE	Csepel Gázművek Postás
Június	31—6	Csepel Gázművek	Neptun BSE Vörös Csillag BM	December	29—5	MÁVAG BKV, Főv. Csát. Műv.	Petőfi Kinizsi Szigetszentmiklós
	7—13	Postás Petőfi	MÁVAG BKV, Főv. Csát. Műv. Csepel		6—12	Kinizsi Vörös Csillag, BM	Ráckeve Ganz Vegyesüzemi
	14—20	Szigetszentmiklós Ráckeve	Gázművek Postás Petőfi		13—19	Csepel Gázművek	Neptun BSE Vörös Csillag, BM
	21—27	Ganz Vegyesüzemi	Kinizsi Szigetszentmiklós Ráckeve		20—31	Postás Petőfi	MÁVAG Főv. Csát. Műv. Csepel

Tájékoztató a „a sok vízre érvényes” engedélyekről

A Duna-ági horgászok közül igen sokan kérnek a TB vezetőségétől felvilágosítást a különböző „országos”, vagy „több vízre érvényes” jegyekről. Legtöbben a kék színű, 300 Ft-os, a Duna-ágra érvényes területi engedélyek felől érdeklődnek.

Köztudomású, hogy a Duna-ági egyesületeknél hosszú évek óta zárt létszám van. A felvehető tagok számát az egyesületek által használt vízterület katasztrális holdnyi kiterjedéséhez arányosítva állapítják meg. Alig található olyan egyesület, ahol nincs sorbanállás, egy-két éves várakozási időszak.

Ez a kötöttség volt a szülőanyja ezeknek az általában csak 300 Ft-os néven ismert engedélyeknek.

A MOHOSZ is csak e kényszerűségből adott ki korlátozott számban, *utoljára 1975-ben 154 darab* ilyen engedélyt. Érdekes, hogy a kiváltak között mintegy 25 személy már tagja volt egy Duna-ági egyesületnek, de telkük, hétvégi házuk más egyesületi vízterület partján van, és az igénybe vehető cserejegy csak igen korlátozott horgászati lehetőséget biztosít erre a területre.

A többiek arra hivatkoztak, hogy többször próbálkoztak abba az egyesületbe belépni, ahol telkük, part menti házuk, rendszeres szálláslehetőségük van, de ez nem sikerült. Így kénytelenek voltak naponként 30 Ft-ért napijegyet venni. Ez sem volt mindig lehetséges.

Bejelenthetjük, hogy a MOHOSZ vezetőségével való egyetértésben, a létszámkeret emelésével, lehetőség adódik ezeknek a jegyeknek a megszüntetésére, így

1975. év végével a 300 Ft-os engedélyek megszűnnek.

Mindazoknak, akik ilyen engedéllyel rendelkeztek, az egyesületekkel történő előzetes egyeztetéssel igyekezünk a kívánt egyesületben helyet biztosítani.

Azok számára, akik már hétvégi házzal, telekkel, vagy állandó szálláshellyel rendelkeznek, a területileg érdekelt egyesületbe való belépést lehetővé tesszük. Akik nincsenek meghatározott területhez kötve, azoknak a taglétszám arányában, valamelyik Duna-ági egyesületben biztosítunk helyet.

Végül, elősegítjük a régi Duna-ági tagoknak ahhoz az egyesülethez való átlépését, ahol telkük, házuk stb. van. Ez utóbbiak mentesülnek az egyszeri 200 Ft-os területi bizottsági hozzájárulástól, az egyesületi belépési díjat azonban meg kell fizetniük.

Az ilyen engedélyesek jegyzékét a MOHOSZ-tól megkaptuk és az értesítést az érdekelteknek kiküldtük.

A fenti 300 Ft-os jegyeken kívül érvényben volt általános vagy korlátozott igénybevételt biztosító engedélyeket az év végével felülvizsgálják és a lehető legkisebb számban való kiadásra korlátozzák. Ezek nagy része nem volt érvényes a Duna-ágra.

A víz- és halélettani kutatók részére kiadott ún. „kutató” engedélyeket is felülvizsgálják az év végével. E jegyek használói tudományos munkával idáig is nagyban elősegítették a hazai természetes vizeken a jobb és észszerűbb halgazdálkodásra való törekvést.

Reméljük, hogy ezzel a tájékoztatással sikerült az e témában néha mesterségesen is felnagyított „zavart” eloszlatni.

Tájékoztatásul közöljük, hogy a 300 Ft-os engedélyekből befolyt teljes összeget a MOHOSZ-tól minden évben a TB megkapta és azt a Duna-ág halasítására használtuk fel.

A fennmaradó egyéb engedélyek kiadását az arra illetékes központi szervek intézik hivatásbéli kötelességgel.

Berényi János

Addig jár a korsó a kútra, míg el nem törik

Az állami horgászjegy „védelme” alatt működő, törvényt be nem tartó, magát horgásznak nevező orvhalász is addig úzi „szenvédélyes” sportját a „gereblyézést”, míg a főfoglalkozású halór el nem kapja.

Kucsera József üzemi diszpécser, szigetszentmártoni lakos a Gázművek H. E. tagja, volt egyesületi halór, 1975. január 24-én délben zsiguli gépkocsijával a Kunsági csatornára ment és ott „gereblyézett”. Györfy Lajos hatósági esküt tett halór — aki őket tettenérte — a jelentésében többek között az alábbiakat írta:

„A kocsi átvizsgálását megtagadta, feltehető, hogy nagyobb mennyiségű hal volt a kocsiiban. Megjegyzem, hogy jól láttam látcsóval, hogy három man voltak, gyorsan pakoltak és csak neki volt 1974-es engedélye.” A vele levő 2 személy nem volt hajlandó magát igazolni.”

Területi Bizottságunk a szabálysértési eljárással egyidőben javasolta egyesületénél a fegyelmi eljárás megindítását. Erre március 18-án került sor, amikor is nevezett magával hozta vejét és sógorát, akik állítólag vele voltak ezen a kiránduláson és a teljes feljelentésben foglaltakra vonatkozó tagadását velük akarta igazolni.

Pár éve hasonló tanúkkal védte ki ugyancsak gereblyezés miatti feljelentését. Nem volt tehát kezdő ezen a téren.

1975. május 22-én kelt határozatában a Szigetszentmártoni Községi Tanács szakigazgatási szerve Kucserát jogerősen 500 forintba büntette orvhorgászatiért.

A szabálysértési eljárás befejezése után augusztus 23-án folytatták a fegyelmi eljárást és ott nem fogadták el nevezett által előállított „családi” tanút, őt az egyesületből kizárták. Fellebbezés folytán szeptember 1-én az Egyesület Vezetősége tárgyalta az ügyet és jóváhagyta a kizáró határozatot. Súlyosbító körülménynek tekintette, hogy nevezett egyesületi halór is volt. A feljelentéstől a végső határozatig eltelt kilenc hónap alatt nevezett „baráti és ismeretségi” köre mindent elkövetett azért, hogy ne szülessen elmarasztaló határozat. Ez nem sikerült és Kucsera megkapta azt, amire már

régen megértett. Az egyesület tagjai megnyugvással és egyetértéssel fogadták a kizárási hírt.

Területi Bizottságunk javasolta a MOHOSZ felé, hogy a központ fegyelmi bizottsága hozzon olyan határozatot, hogy Kucserát ne vegyék fel sehol sem tagnak. Nem jó lenne, ha ahogy már történt ilyen eset Somogyvári Péter a Szentendre H. E. tagjával is, hogy szabálysértési határozatát elhallgatva hamisan kiállított „nyilatkozattal” belépett egy egyesületbe és napijeggyel tovább is a Neptun H. E. területén horgászott. Őt is eltanácsolták az összes egyesületből.

Az ilyen „szenvédélyes” embereknek, akik a törvény felett képzelik magukat, nincs hely a Duna-ágban, ahol becsületes emberek évek óta várnak felvétellel.

Szakelőadások, klubnapok

1976. január 16-án és február 20-án a Fővárosi Művelődési Házban, Budapest, XI. Fehérvári út 47. szám alatt, 17.30 órai kezdettel filmvetítéssel egybekötött szakelőadást tartunk.

November óta minden hónap harmadik keddjén: januárban 20-án, februárban 17-én, márciusban 16-án a Postás HE rendezésében tartjuk az egyesületi vezetők részére a szokásos klubnapokat a Postás Művelődési Központban, Budapest, VI. Benczúr u. 27. szám alatt, 17 órai kezdettel.

Szeretettel várjuk a Horgásztársakat a szakelőadásra, az egyesületi vezetőket pedig a klubnapokra.

A FELESÉGEK HORGÁSZATÁRÓL

Régebben fehér hollónak számított a női horgász, alig találkozunk velük a vizek partján. Ma már külön versenyt rendeznek számukra, sőt az egyesületek vezetésében is mind nagyobb számmal vesznek részt.

Valamikor a horgászat inkább a veszekedések forrása volt, mintsem összetartotta volna a családot, Napjainkban a hétvégi házak és egyesületi horgásztanyák lehetővé teszik a családi horgászatot is. Így sokak számára biztosítva van, hogy szabad idejében többet lehessen együtt feleségével és gyermekeivel. E cél érdekében vezette be már évekkor ezelőtt a Duna-ági területi bizottság a feleségek horgászatát a „férj jogán”. (Minden felnőtt horgász területi engedélyre hátoldalán a feleség nevének feltüntetésére szolgáló hely található.) A férj jogán horgászok részére az egyesületek semmi, vagy csak nagyon csekély összegű tagdíjat állapítanak meg. A férj és feleség együtt (ezen van a hangsúly) horgászhat, egy engedéllyel, a férj számára engedélyezett három horgászfelszerelés egyikével. A feleség

külön fogási naplót köteles vezetni, amelyet az év végén le kell zárni és az eredményt a férj fogási naplójába egy sorba összesítve beírni.

Ismételten felhívjuk a figyelmet arra, hogy a feleség csak a férjével együtt és csak egy bottal horgászhat, amint azt a területi jegy is világosan előírja. Sajnos, ennek ellenére az ez évi ellenőrzések során is gyakori viták voltak amiatt, hogy a férj távollétében a feleség jogosnak tartotta három bottal horgászni, mert az engedély — úgy gondolta —, erre feljogosította. Ez a kifogás nem fogadható el. Az is előfordul, hogy a férj nem is tud a szabálytalan horgászatáról.

Az így horgászó feleséget sajnos, fel kell jelenteni szabálysértésért. A szabálysértési hatóság — ellentétben az ellenőrző közeggel — mérlegelheti a védekezésül felhozottakat és általában enyhíthő körülményként el is fogadja azt. Büntetést azonban minden esetben ki kell szabni.

A szabálytalanul használt területi engedélyt a halór vagy társadalmi ellenőr bevonja. A szabálysértési és

fejyelmi ügy befejezéséig a közös területi engedély tulajdonosai mindketten ki vannak zárva a horgászatból.

Az önállóan horgászni akaró feleségnek — függetlenül férje tagságától — be kell lépnie az egyesületbe. A teljes jogú tagokra vonatkozó fizetési kötelezettségek után külön területi engedélyt kap a jelenleg megállapított évi 220,— forintos áron és teljes joggal igénybe veheti az egyesület által nyújtott kedvezményeket. Évente 12 alkalommal a társegyesületek vizén horgászhat, a megállapított módon beutalót kaphat a Kvaszay zsilipre és a tassi vízterületre. Megszállhat a tassi tanyán, az egyesületi tanyán és egyenlő jogokkal részt vehet az egyesületi életben. Választ és választható, stb., stb.

Sajnos nem tudunk eleget tenni azoknak a kéréseknek, ami szerint „férji jogon” szeretnének néhányan a teljes jogú horgászfeleség engedélyével horgászni.

Kérjük az egyesületeket, hogy korlátozott tagfelvételi lehetőségeik ellenére soron kívül biztosítsák a feleség-horgászok számára a teljes jogú tagságot és horgászatot.

B. J.

NÖVÉNYEVŐ HALAK FOGÁSI KORLÁTOZÁSA

Tájékoztatjuk a horgásztársakat, hogy a ráckevei (soroksári) Duna-ág és vízrendszerén az alábbi vizekbe telepítettünk már növényevő halakat:

Kunsági Öntöző Főcsatorna: amur, fehér és pettyes busa;

Duna—Tisza Csatorna: amur és fehér busa;

Szigetbecsei Holt-ág: amur, fehér és pettyes busa;

Duna-ág: fehér és pettyes busa.

A legújabb telepítés 1975. év őszén a Duna—Tisza Csatornában történt. Itt 1976. és 1977. években a növényevő halakra teljes fogási tilalom áll fenn.

A növényevő halakkal telepített vizeinkben — kivéve az újonnan telepített Duna—Tisza Csatornát — ezek a halak már 8—15 kg-os, sőt ezt meghaladó súlyt is elértek. Többen voltak, akik nem is egy alkalommal az eddig naponta 3 db fogható amur megfogásával 25—30 kg-ot fogtak. Kérdezzük, van-e szűksége egy horgásznak ilyen nagy mennyiségű halra és mit csinál vele? A válasz egyszerű és egyértelmű. *Felesleges ennyi halat fogni és nagy luxus, amikor nem kis pénzbe kerül a halak előállítása, beszerzése.* Ezért a Területi Bizottság határozatot hozott, hogy 1976. évtől a növényevő halakkal telepített vizeinkből na-

Vita a csalihal fogó használatáról

Nemcsak a Duna-ágban, de más vizeken is az ellenőrzéskor sok vita merül fel a csalihal fogó háló használatáról, formájáról.

Területi Bizottságunk a MÉM halászati osztályán tisztázta ezt a kérdést.

A halászati törvényben a horgászok számára engedélyezett három darab horgászbót, horgászkesztyűvel **felül lehet** egy négyzetméternél nem nagyobb csalihal fogó eszközt használni. Az tehát nem számít be a három horgászkesztyűbe. Csalihal fogó eszközt írtunk tudatosan, mert csak a háló egy négyzetméternél nem nagyobb területe van meghatározva. Azt lehet emelőlálként, kávéval felszerelt ún. meregető formában, de anyagából szabad egy kisméretű varsát is készíteni. A lényeg tehát az, ha a csalihal fogó „eszközt” szétszedik a háló-anyag teljes nagysága nem lehet nagyobb 1 m²-nél.

Fentiek után furcsának tűnik, hogy egy nádszálra kötött cémás gombostű, gyufaszál úsztatóval is egy darab botnak, vagy ha úgy tetszik horgászkesztyűnek számít.

A törvény lehetővé teszi, hogy a horgászkezelésben levő vízterületen az egyesületek fentieknél szigorúbb rendelkezéseket hozzanak, enyhébbeket azonban nem.

Védekezés a gereblyezés ellen

A Területi Bizottság annak érdekében, hogy a téli gereblyézést — „halrablást” — a minimumra szorítsa le, több intézkedést tett. Már korábban úgy határoztunk, hogy a tassi V—VI-os vízen november 15-től 1976. március 31-ig, míg legújában — határozat szerint —, hogy ez évtől kezdve a csatornákon, tehát a Kunsági Öntöző Főcsatornán, Északi Övcsatornán, a Duna—Tisza Csatornán és valamennyi mellékcatornán november 1-től 1976. március 31-ig

a villantózás (blinkerezés) tilos.

ponta csak 1 amur és 1 busa (fehér vagy pettyes) fogható ki. A Duna—Tisza Csatornából majd csak 1978. évben szabad növényevő halakat fogni.

A felsorolt helyeken és megjelölt időben csak úszós készséggel szabad horgászni.

A bevezetett horgászrend megsértése a területi jegy bevonásával, fejyelmi, szabálysértési eljárással jár.

Kérjük a horgásztársakat, ha ezen intézkedés ellen vétőkkel találkoznak, először figyelmeztessék őket, hogy szabálytalanul horgásznak és ezért bevonják a területi jegyüket, valamint eljárás indul ellenük.

Talán használni a jóindulatú figyelmeztetés.

Felhívjuk még a horgásztársak figyelmét, hogy a növényevő halaknál a ráckevei (soroksári) Duna-ág és vízrendszerén a fogható méret nem az általános 35 cm, hanem 40 cm.

Egyesületi címek, fogadó napok és egyéb közlemények

Gázművek HE: 1963. Budapest, VIII., Köztársaság tér 20.

Félfogadás: csütörtök 15—17 óra, KISZ-iroda. Január 1-től február 28-ig, szombaton 9—12 óra.

Telefon: 140-040. Nagy Antal ov., titkár h., csak sürgős ügyben.

OTP-számla: 502—10 017. Gázművek HE, Budapest.

Tagságmegújítás: február 28-ig.

Napijegyek: félfogadási napokon, valamint a szigetszentmártoni vízterületre (27—29 km) Tarr József telepkezelőnél, 2318 Szigetszentmárton, Duna-part felső 45. szám, Horgásztanyán válthatók.

Közygyűlés: március hó folyamán, melyen csak azok vehetnek részt, akiknek 1976. évi tagságuk rendezést nyert.

Csepel Vas- és Fémművek Gyári HE: 1212 Budapest, Fürst S. u. 50.

Félfogadás: kedden és csütörtökön 14,30—18,00 óra.

OTP-számla: 545—10 018.

Tagságmegújítás: március 1-ig.

Napijegyek: az egyesület hivatali helyiségében, a felső tanyán 1212 Budapest, Határ u. 96. Marton Jánosnénál, a középső tanyán 1212 Budapest, Hollandi út 240. Hajdu Ferencnél, a szigetszentmiklói tanyán 2310 Szigetszentmiklós, Alsóbuca 78. K. Szabó Ferencnél, a dömsödi tanyán 2344 Dömsöd, Alsó Duna-part 29. Simon Józsefnél naponta 7—16 óra között váltható.

Dolgozók Szigetszentmiklói HE: 2310 Szigetszentmiklós, Horgász utca 10. Horgásztanya.

Félfogadás: kedd, szerda, csütörtök, péntek 15—18 óra.

OTP-számla: 783—1035. Szigetszentmiklói Fiók.

Tagságmegújítás: március 31-ig.

Napijegyek: a Horgásztanyán a telepkezelőnél válthatók.

Fővárosi Csatornázási Művek HE: 1117 Budapest, Budaloki út 185.

Telefon: 259-695.

Félfogadás: hétfőn 16,30—19,00 óra.

OTP-számla: 508—5016.

Tagságmegújítás: január 1-ig.

BKV HE: 1131 Budapest, Thälmann u. 22/b. f. 110.

Félfogadás: szerdán 18—20 óra. BKV Előre Sporttelep klubhelyisége, Bp. VIII., Knopp utca 2.

OTP-számla: 232—104—VII. 2.

Tagságmegújítás: március 31-ig.

Napijegyek: a BKV HE-nél nem válthatók.

Budapesti Sporthorgászok Egyesülete: Thor Ferenc titkár 1078 Budapest, Landler J. u. 16. I. em.

Félfogadás: decembertől szerdán 17—20 óra, 1052 Bp., Vármegye u. 7. sz. alatti irodában.

OTP-számla: 511—647.

Tagságmegújítás: március 31-ig.

Napijegyek: a szigetcsépi telepkezelőnél: Kádár Vincénél, 2137 Szigetcsép, Szabadság út. Duna-part válthatók.

Vegyesüzemi Horgász Egyesület: 1014 Budapest, Váci út 117. Németh Sándor elnök.

Telefon: elnök: 293-488, pénztáros: 292-960.

Félfogadás: ÉDOSZ klubhelyiségében, Budapest, VI., Gorkij fasor 44. december 15-től május 1-ig pénteken 17—19,30 óra. Az év többi részében minden hó első péntekén a megadott helyen és időben.

OTP-számla: 420/IV—1.

Tagságmegújítás: február 28-ig.

Napijegyek: Péczeli Gyuláné telepkezelőnél, 2317 Szigetcsép, Duna-sor 58. Horgásztanya, válthatók.

Kinizsi HE: Baló Lajos elnök, 2318 Szigetszentmárton, Erdősor 11.

Félfogadás: kedden és szombaton 8—12 óra.

OTP-számla: 521—595 835. Budapest, 1910.

Tagságmegújítás: március 31-ig.

Napijegyek: Návori Gyula telepkezelőnél, 2318 Szigetszentmárton, Kinizsi Horgásztanya, Duna-part 42. lehet váltani.

Közygyűlést az egyesület március első felében tartja.

Ganz HE: Dömötör József elnök, 1089 Budapest, Villám u. 40.

Telefon: 335-950/1255. 8—14 óráig.

Félfogadás: január 10-től március 6-ig minden szombaton 16—19 óra, 1089 Bp., Vajda Péter utca 10. Ganz MÁVAG volt műszaki klub I. emeleti helyisége. Március 1-től október 1-ig minden vasárnap 8—11 óra a szigetszentmártoni Horgásztanyán, Duna-part 38.

OTP-számla: 520—220 984. Ganz HE, Budapest,

Tagságmegújítás: március 6-ig.

Napijegyek: Benkő István telepkezelőnél, 2318 Szigetszentmárton, Duna-part 38., Ganz Horgásztanya naponta 8—16 óra között válthatók.

Petőfi Sporthorgász Egyesület: 1088 Budapest, Puskin u. 4.

Félfogadás: minden szerdán 17—19 óra.

OTP-számla: 511—206. VII.

Tagságmegújítás: április 15-ig.

Napijegyek: Feigl László telepkezelőnél, Ráckeve, Angyali-sziget, válthatók.

Ráckevei Horgász Egyesület: 2300 Ráckeve, Gorkij u. 13.

Levelezési cím: 2301 Ráckeve, Pf. 5.

Félfogadás: hétfő 14—18 óra. Minden páratlan héten szabadnap. Kedd 8—12 óra. Szerda 14—18 óra. Csütörtökön nincs félfogadás. Péntek 8—12 óra. Szombat 10—12 óra, 14—16 óra, Vasárnap 8—12 óra.

OTP-számla: 70—386.

Tagságmegújítás: március 31-ig.

Napijegyek: a hivatali idő alatt válthatók.

Vörös Csillag HE: Keszthelyi Antal elnök, 1203 Budapest, Téglaegető u. 7.

Telefon: elnök: 278-736.

Félfogadás: 1052 Budapest, Vármegye u. 7. csütörtök 17—19 óra.

OTP-számla: 343—XX—1.

Tagságmegújítás: február 28-ig.

Napijegyek: kizárólag 2321 Szigetbecse, Horgásztanyán, a mindenkori telepkezelőnél válthatók.

MÁVAG HE: 1086 Kőbányai u. 21.

Félfogadás: szerdán 16—18 óra, Ganz-MÁVAG Művelődési Ház, Bp. X., Golgota u. 3.

Tagságmegújítás: március első szerdájáig.

Napijegyek: Bencze Géza telepkezelőnél, Dömsöd, MÁVAG Horgásztanya.

NEPTUN Sporthorgász Egyesület: Böcskei Mihály pénztáros, 1104 Budapest, Harmat u. 1 tp. 80/d.

Félfogadás: Budapest V., Vármegye u. 7., január 1-től március 31-ig és november 15-től december 31-ig kedden 17,30—19,00 óra.

OTP-számla: 511—211 398. Neptun HE, Bp. VII. kerületi Fiók.

Tagságmegújítás: március 15-ig.

Napijegyek: Cser Józsefné telepkezelőnél 2344 Dömsöd, Neptun tanya 37. szám alatt válthatók.

Postás HE: Fazekas Vince titkár, 1075 Budapest, Weselényi u. 8. III. emelet 3.

Telefon: Fazekas Vince titkár: 429-871., Lévay Géza pénztáros: 138-784.

Félfogadás: az Egyesület körlevélben tájékoztatja erről tagságát.

OTP-számla: 514—232 025.

Tagságmegújítás: március 31-ig.

Napijegyek: Kizárólag Tasson Presser Sándornál, Tass, Dunasor 105. szám alatt válthatók.

Országközi Dolgozók HE: Tóth Ferenc pénztáros, 1357 Budapest, V. ker. Kossuth Lajos tér 1—3. Pf. 2.

Telefon: 123-500/320.

Félfogadás: Budapest, VIII., Puskin u. 4. szerdán 17—19 óra.

Tagságmegújítás: április 15-ig.

MVG Vörös Csillag Gépquára HE: 1195 Budapest, Vörös Csillag u. 3—15. Urbán István pénztáros.

Telefon: 272-020/259.

Félfogadás: január 1-től április 30-ig szerdán és csütörtökön 15—17 óra, 1195. Vöröscsillag út 3—15. Rendészeti helyiség.

Tagságmegújítás: március 1-ig.

Napijegyek: az Északi Övcsatornára válthatók Urbán István pénztárosnál, szombat és vasárnap kivételével, előzetes telefoni bejelentés mellett 6,15—14,15 óra.

Bugyi HE: Tóvári Gyula elnök, 2347 Bugyi, Telefongyar.

Telefon: Csuhrán István titkár, Bugyi 11. 155-ös melék.

Félfogadás: az Egyesület körlevélben értesíti tagságát erről.

OTP-számla: 779—2065. Ócsa.

Tagságmegújítás: január 31-ig.

Csepel Autó HE: Kelemen István elnök, 2310 Szigetszentmiklós, József A. telep II/4. ép. I. 5.

Félfogadás: B. Varga Sándor pénztáros, 2310 Szigetszentmiklós, Losonci u. 10. szám alatt hétfőn 17—19 óra.

OTP-szám: 783—1952.

Tagságmegújítás: március 31-ig.

Napijegyek: B. Varga Sándor címén naponta 17—19 óra között válthatók.

Dunavölgyi Vízgazdálkodási Társulat HE: 2370 Dabas II., Marx Károly u. 41.

Telefon: Dabas 98 és 99.

OTP-számla: 34 523—809.

Tagságmegújítás: január 31-ig.

Napijegyek: Jákri Lajos titkárnál, az egyesület címén, vagy az egyesület vízterületén a halóról válthatók.

A halfogó versenyek sikeréért!

Az 1975. évi TB-verseny láttán felvetődik a kérdés, miért csökkent egy év alatt a résztvevők száma?

Véleményem szerint azért, mert az egyesületek egyre inkább elhanyagolják a háziversenyeket. Így nem ismerik tagjaik horgászkapcsolatát, keveset beszélnek róla, s a horgászok körében nincs megfelelő hírverés. Több egyesület jelezte távolmaradását a TB-versenytől, mert nem tudott csapatot kiállítani, s volt visszalépett csapat is!

Azoknál az egyesületeknél, ahol rendszeresek a háziversenyek — amelyekben minden egyesületi tag résztvehet — nemcsak egy csapatra való horgász, hanem többszázan versenyeznek. Több horgásztársunktól érdeklődtem a versenyekről és a TB-versenyen való részvételről. Az volt a vélemény, hogy akik eljönnek, azok nem sok eséllyel indulnak, hiszen az országos hírvételezőkkel nem egyenlő a versengés. Lehet, hogy ez is egy oka a távolmaradásnak?

FOGLALKOZZUNK

A HÁZIVERSENYEKKEL!

A háziverseny célja mindenekelőtt a horgászmozgalom kiszélesítése, az ifjúsági horgászok tömeges bekapcsolása és az utánpótlás biztosítása. Szövetségünk halfogó bizottsága igen nagy súlyt helyez arra, hogy a horgászverseny-mozgalom minél szélesebb körben terjedjen. Tisztában vagyunk azzal, ami egyébként minden sportban törvényszerű, ahol az utánpótlás biztosítása megszakad, ott megtorpanás, hanyatlás mutatkozik. Jelenleg a TB a különböző versenyekre elküldi legjobb versenyzőit és szép eredményeket érnek el, hála szorgalmuknak és jó egészségüknek. Ezért szeretnénk, ha az egyesületek

ilyen meggondolásból is, nagyobb figyelmet fordítanának az utánpótlás biztosítására. Tudjuk, hogy ez nem kis munkával jár. Az egyesületi versenyfelelősöknek ehhez a munkához nagy segítségére van szükségük. Adjanak meg az egyesületek vezetői minden anyagi és erkölcsi támogatást e nemes munka elvégzéséhez.

MIT TAPASZTALTUNK

A TB 1975. ÉVI VERSENYÉN?

A Francia-öbölben rendezett szeptemberi versenyen örömmel láttuk, hogy sokkal több horgász és érdeklődő volt jelen, mint akiket az egyesületek beneveztek. Igen örömdetes az ifjúsági horgászok előretörése nagy szorgalmukkal és hozzáértésükkel. Elszomorodva tapasztaltuk, hogy amíg a horgászok korán reggel ki-

jöttek a versenyre, egyes vezetők, versenyzőtársak késve érkeztek, így nem tudtak a versenyen részt venni.

Senkit sem akarunk megbántani, de bebizonyosodott, hogy a horgászok igen is részt kívánnak venni a közös munkában, csak elő kell segíteni részvételüket. Mint a TB versenyfelelőse, ez úton is felkérem az egyesületek felelős vezetőit, — ahol ezt még nem tették — adjanak meg minden segítséget és támogatást annak érdekében, hogy Területi Bizottságunknál minél szélesebb körben terjedjen el e nemes mozgalom.

A TB versenyzői részt vettek még az országos halfogó csapatbajnokságon, az országos egyéni bajnokságon, a székesfehérvári országos B-csapat versenyen és a Herman Ottó versenyen.

Keszthelyi Antal

TB versenyfelelős

Ifjú horgászok cserejegy lehetőség

Lapunk más helyén írtunk arról, hogy az eddigi cserejegy rendszer megváltozik és a felnőtt horgászok 12 alkalommal, tetszés szerint, saját beírásuk alapján horgászhatnak a Soroksári Duna-ág Horgász Egyesületeinek vízterületén.

Az ifjúsági horgászoknál egyszerű a más vizeken való horgászat lehetősége. Egyedüli feltétele, hogy csak a szülővel együtt mehet más vízterületre horgászni. A horgászigazolvány csak a személyi igazolvány egyidejű felmutatása mellett érvényes. Az ifi horgászoknak is 14 éves kortól személyi igazolványuk van. Ha a felnőtt horgász gyermekének is van a Soroksári Duna-ág valamelyik vízterületére engedélye és a gyermekét magával akarja vinni más Egyesület vizére horgászni, követhető az eljárás:

A szülő — lehet az apa vagy anya — a saját területi engedélyén szereplő 12 kockába, amikor a vendéghorgászatot beírja, a dátummal együtt bejegyzi „és fia”. Az ellenőrzés alkalmával a személyi igazolványból könnyű megállapítani az azonosságot.

Az Egyesületek önállóan ifik részére más formában cserejegyet nem adhatnak ki.

Vizélettani állapotok a Duna-ágban

A Dunaági Híradó előző számában rövid tájékoztatást adtunk már a Duna-ágban folyó vizsgálatok fontosabb eredményeiről.

Megírtuk, hogy a Duna-ág vízminősége halélettani szempontból sokat javult az 50-es, illetve 60-as évekhez viszonyítva.

Az észlelt javulás azért következett be, mert a korábban nagymennyiségben befolyó, mérgező hatású, tisztítatlan szennyvizek egy részét azóta más irányba vezették el, illetve a Duna-ágba továbbra is bekerülőket előzetes tisztítás után bocsátják be.

A Duna-ág szennyezése nem szűnt meg. Felső szakaszát jelenleg is nagymennyiségű szennyvíz terheli, mely közegészségügyi vonatkozásban erősen kifogásolható higiénés viszonyokat teremt.

Javulásként értékelendő viszont az a körülmény, hogy a víz jelenlegi szennyezettségi foka a halállomány számára elviselhetőbbé vált, mert a közvetlen mérgező hatású anyagok mennyisége az ún. letális (halálos) szint alá csökkent.

A halak ma már nem pusztulnak a folyamatosan szennyeződő felső vízterületeken sem, sőt a jobb fogási eredmények e vízszakasz halállományának gyarapodását bizonyítják.

A vízkémiai vizsgálatok, főként a fenékiszap feletti minták adatai kétségtelenné teszik, hogy a korábbi évtizedekben lerakódott, nehezen bomló kőolaj-, kátrány- és fenol-szennyezettség még jelenleg is hat, ún. másodlagos szennyezőforrást jelent.

A Duna-ág felső szakaszán befolyó szennyvizek, és az iszapban raktározott szennyezőanyagok együttes káros hatását a biológiai vizsgálatok eredményei is jól tükrözik, amennyiben a felső szennyezettebb vízszakaszokon jóval kisebb az állati planktonszervezetek literenkénti egyedszáma, a fenéklakó, ún. bentosz-szervezetek között pedig csak a legszennyezettebb környezethez alkalmazkodott fajok fordulnak elő.

A Duna-ág vízminőségét alakító tényezők sorában tehát a Kvassay-szilipen betáplált Duna-víz minőségén kívül a Duna-ágba bevezetett szennyvizek közvetlen szennyező hatása mellett, a fenéküledékben raktározódott korábbi szennyezőanyagok másodlagos szennyező hatásával is számolnunk kell.

A vízszennyezés kérdésével foglalkozva, a szennyezés káros hatása mellett szót kell ejtenünk a szennyezés halélettani szempontból pozitívnak minősülő, hasznos oldaláról is.

A Duna-ágban folytatott vizsgálatok eredményei meggyőzően bizonyítják, hogy a bekerülő szennyvizek

trágyahatású anyagai, a különböző szén-, nitrogén- és foszfor-vegyületek növekvő mennyisége, a korábbi évtizedekénél gazdagabb élővilág fenntartását teszik lehetővé.

Ahogy a mezőgazdaságban a felhasznált műtrágya-mennyiség növelése jelentős hozamnövekedést eredményez, ugyanúgy növekszik megfelelő tápanyagellátottság esetén a vizek halhústermelő képessége is.

A Duna-ág vizében mért különböző tápsók mennyisége tőzgaszági halastavainkéhoz viszonyítva jó közepesnek minősül.

A fontosabb biogén tápelemek közül szénből átlagosan 60, nitrogénből 1,5, foszforból 0,1, káliumból 5,2 miligramm van feloldva 1 liter vízben.

A vízben oldott ásványi sókból szervesanyagot építő növényi szervezetek közül, mint tudjuk, a planktonalgák „termelnek” a legjobb hatásfokkal. E megállapítás a vízben élő állati szervezetek számára nélkülözhetetlen szervestáplálékra és oxigénre egyaránt vonatkozik.

A Duna-ág vizében található planktonalgák uralkodó többségét igen apró méretű, lapos korongalakú kovaalgák (Stephanodiscus és Cyclotella fajok) képviselik. Egyedszámuk évszakosan és területileg is jelentős változásokat mutatott, literenként átlagosan 20 millió darabot számoltunk belőlük.

Az említett kovaalgák mellett különböző zöldalgák (Actinastrum, Scenedesmus fajok) játszottak még fontosabb szerepet, ezek egyedszáma azonban jóval alacsonyabb, átlagosan százezres nagyságrendű literenként.

A planktonalgákat fogyasztó állati planktonszervezetek uralkodó többségét viszonylag aprótestű kerekcsigák (Brachionus és Keratella fajok) teszik ki. Egyedszámuk szintén eléggé változó volt, literenként átlagosan ezres nagyságrendben mozgott. Mellettük az egyéb állati planktonszervezetek közül az ún. evezőlábú (Cyclops) és ágascsapú (Bosmina) rákok számaránya alacsony, mindössze 10–20 darab literenként.

A növényi és állati plankton számarányának alakulásában, az esetek többségében azt találtuk, hogy a Duna-ág felső vízterületein igen magas algaszám mellett viszonylag kevés állati planktonszervezet élt.

Ugyanakkor az alsó vízterületeken éppen fordított volt a helyzet, erősen lecsökkent algaszám mellett, nagy mennyiségű állati plankton fordult elő.

Ezen, számszerű adatokkal bizonyított megfigyelések azt a tényt tükrözik, hogy a felső vízterületeken

az algák által termelt szervesanyag nagyrésze kárbavész a közvetlen planktonikus fogyasztók hiányában.

Felmerül a kérdés, miért nem fejlődik ki nagyobb tömegű állati plankton a Duna-ág felső harmadában olyan időszakokban, amikor számukra ott a tízmilliós nagyságrendű algaszám révén hihetetlen táplálékosság alakul ki?

Nem valószínű, hogy a halállomány zabálná ki ilyen úresre ezt a vízszakaszt, hiszen a halfogás területi megoszlása alapján feltételezett állomány a Budapest—Majosháza közötti szakaszon körülbelül csak feleannyi, mint a Majosháza—Tass közötti szakaszon.

Egyéb környezeti tényezőkben kell keresnünk azt az okot, mely esetenként jelentősen gátolja az állati plankton arányos elszaporodását.

Véleményünk szerint e gátló tényező a felső vízterület változó mértékű szennyvízterhelése lehet. Tisztázása mindenesetre további beható vizsgálatokat igényel.

Az állati plankton mellett jelentős haltáplálék-készletet képviselnek a mederfenék iszapjában élő szervezetek. Közülük legnagyobb egyedszámmal a Tubifex nevű csöväjféreg fordul elő, főként a Duna-ág felső harmadában, ahol helyenként 2–3 ezer darabot is számoltunk négyzetméterenként.

A szúnyoglárva (Chironomus, Ceratopogon fajok) már jóval kisebb sűrűségben található, az alsóbb szennyezetlen vízterületeken élnek. Ugyanezen területeken lehetők fel a jelentősebb kagylótelepek (Unio, Anodonta, Dreissena fajok) is.

A fenéklakó állatok kiadós haltáplálékot, nagyobb falatot jelentenek, s van belőlük bőven a Duna-ágban. Biológiai szerepük sem lebecsülendő, mert ezek hasznosítják és közvetítik az elhalt planktonszervezetek egyébként veszendőbemenő, fenékre süllyedő szervesanyag tömegét, az azt lebontó baktériumokkal együtt.

Szerepük kettős, amellet, hogy halaink számára jelentős táplálékforrással szolgálnak, hasznos munkásai a víz tisztításának, az ún. „biológiai egyensúly” fenntartásának is.

A kutatások másik része, a halállomány összetételére, táplálkozására, növekedésére és területi megoszlására stb. vonatkozó vizsgálatok is folyamatban vannak. A megfelelő számú adat összegyűjtésének legfontosabb feltétele, a horgászok által beküldött minták és adatok mellett, minél szélesebb körű „kísérleti halászat” szervezése a késő őszi, illetve kora tavaszi időnyben.

Dr. Veszprémi Béla

Elő lehet-e fizetni a Duna-ági Híradóra?

A Duna-ági Híradó évente kétszer, júliusban és decemberben jelenik meg. Előfordulhat, hogy a decemberi szám, a nyomdakapacitás hiánya miatt, januárra csúszik át.

A „Híradó”-nak ára nincs, mert a lapot a felnőtt tagok tagilletményként kapják. Utcai árusításban nem kapható *s arra előfizetni sem lehet.*

Igen örvendetes a nagy érdeklődés a „Híradó” iránt, de a Duna-ági Területi Bizottsághoz tartozó egyesületek felnőtt tagságán kívül másnak nem tudjuk a lapot — még térítés ellenében sem — rendelkezésre bocsátani.

Egyes területi bizottságoknak, melyekkel valamilyen formában kapcsolatban állunk, valamint azoknak az egyesületeknek, melyek tagsága a Duna-ág vízrendszeréhez tartozó csatornában is horgászik, több tiszteletpéldányt küldünk.

A lappal kapcsolatosan több kérdés is felvetődött, éspedig

mikortól meddig jár a lap?

Válaszunk:

Minden felnőtt tagnak évente két szám jár.

Többen panaszozzák, hogy nem kapják meg a lapot. A posta minden szám megjelenése után „címezett ismeretlen”, „címezett elköltözött” stb. jelzéssel több lapot hoz vissza. Jelenleg nem tudjuk megállapítani, hogy melyik egyesület tagjai a károsultak, mert névszerinti nyilvántartás csak az egyesületnél áll rendelkezésre. A jövőben helyes lesz, ha az egyesületek a címanyagon feltüntetik törzsszámukat s így vissza lehet keresni a címzettek hovatartozását. Címváltozás esetén a lapot az új címre továbbíthatjuk.

Sok horgásznál az egyesületi tagsági könyvben — ennek eredménye-

ként a nyilvántartó-kartonon — is rossz cím szerepel, de ezt nem javítatják ki. Ebből adódik a címanyag rossz elkészítése és a lap téves címre való továbbítása. *Kérjük egyesületeinktől a helyes lakáscím ellenőrzését.* Hibás cím esetén az egyesületnél kell reklamálni. Az egyesületek évente két példányban készítik el a címanyagot. A lap megjelenése előtt adnak le egy sorozat címet. A címanyag abc-sorrendben készül, tehát reklamáció esetén, még az egyesületnél levő címanyagon a helyesbítés átvezethető.

Fontosnak tartja a Területi Bizottság, hogy minden Duna-ági horgászhoz eljusson a lap, ezt a horgászok is igénylik. Az egyesületekkel karöltve mindent el kell követni a pontos címek elkészítése és a gyors expedálás érdekében.

Pontos még, hogy a lap olyan témákkal foglalkozzék, ami a Duna-ági horgászokat legjobban érdekli. Várjuk horgásztársaink leveleit, melyekben felvetnek olyan közérdekű problémákat, melyekkel a lapban foglalkozni kell.

MAKÁDI TÓGAZDASÁG 1975. ÉVI TERMELÉSE

Az 1975. évi termelési idény jól előkészítve indult el. A múlt évi lehalászás után a tavakat egész télen szárazon hagytuk, majd fertőtlenítettük. Kiváló ivadékot — pontyot, amurt, busát — kaptunk a Dinnyési Tógazdaságtól.

Telepítettünk:

- 160 000 db egy nyaras pontyot, átlag 5 dkg db,
- 10 000 db egy nyaras amurt, átlag 8 dkg/db,
- 10 000 db egy nyaras fehér busát, átlag 1,5 dkg db,
- 333 db két nyaras compót, átlag 51 dkg db,
- 200 000 db zsenge csukát és
- 383 db tenyészpontyot 1033 kg súlyban.

Az ivadékok igen szépen fejlődtek, amit a próbahalászatok igazoltak. A március végén telepített 5 dkg-os pontyok július elejére elérték a 28 dkg-os átlagsúlyt.

Július elején sajnos tógazdaságunkat elöntötte az árvíz, mely az eddig még nem tapasztalt legmagasabb szintet érte el és 10 napig borította tógazdaságunkat. Az árvíz ellen még a kerítés sem védte meg halainkat. *Szomorúan láttuk, amint a halak csapaiban úsznak el a kerítés fölött.*

A legnagyobb bizonytalanság mellett folytattuk az etetést az árvíz levonulása után. Az etetőanyag felhasználása, a víz színe halak létéről árulkodott, *de mennyi maradt?* A rekordtermést ígérő termelési idényt még egy hónappal meg is kellett rövidíteni a bővítési és re-

konstrukciós munkák miatt, és szeptember első napjaiban a tavak lehalászását el kellett végezni, ami szintén csökkentette a várható termés mennyiségét.

A lehalászás eredménye:

- 40 825 kg két nyaras ponty, átlag 55 dkg/db,
- 3 253 kg két nyaras amur, átlag 80 dkg/db,
- 359 kg két nyaras busa, átlag 40 dkg/db,
- 138 kg három nyaras compó, átlag 65 dkg/db,
- 12 kg egy nyaras csuka, átlag 10 dkg/db,
- 55 kg egy nyaras süllő, átlag 8 dkg/db súlyban és
- 405 kg tenyészpontyot (101 db).

A termelt mennyiségből

a Duna-ágba helyeztünk

- 40 825 kg két nyaras pontyot,
- 12 kg egy nyaras csukát,
- 55 kg egy nyaras süllőt,

a Duna—Tisza-csatornába

- 3 253 kg két nyaras amurt,
- 359 kg két nyaras busát,

teljőbe került

- 405 kg tenyészponty
- 138 kg három nyaras compó.

A vártnál jobb lett az eredmény. Veszteségünkről külön cikkben számolunk be.

Az utóbbi időben sok a panasz a Duna-ágban látható döglött halak miatt. Ha a víziszárnyasok nem látának el egészségügyi szolgálatot, dögtemetővé válna vízterületünk.

A sok döglött halról mi, horgászok is sokat tehetünk. A vízen járva láthatjuk mi a sorsa a szákokban gyűjtött és fel nem használt dévéreknek, az ottfelajtott nemeshalaknak és nem utolsósorban a kicsi haltartókba gyömösölt csalihalak nagy részének. Tisztelet a kevés kivételnek, ezeket mind a vízbe dobják.

A szél sokszor egyik partról a másikra tereli és helyenként összegyűjti a haldögöket, mintha valami szennyezés miatti haldöglés lett volna a környéken.

A szelektáló halászat idején a ke-

Ne dobjuk a vízbe a döglött halakat

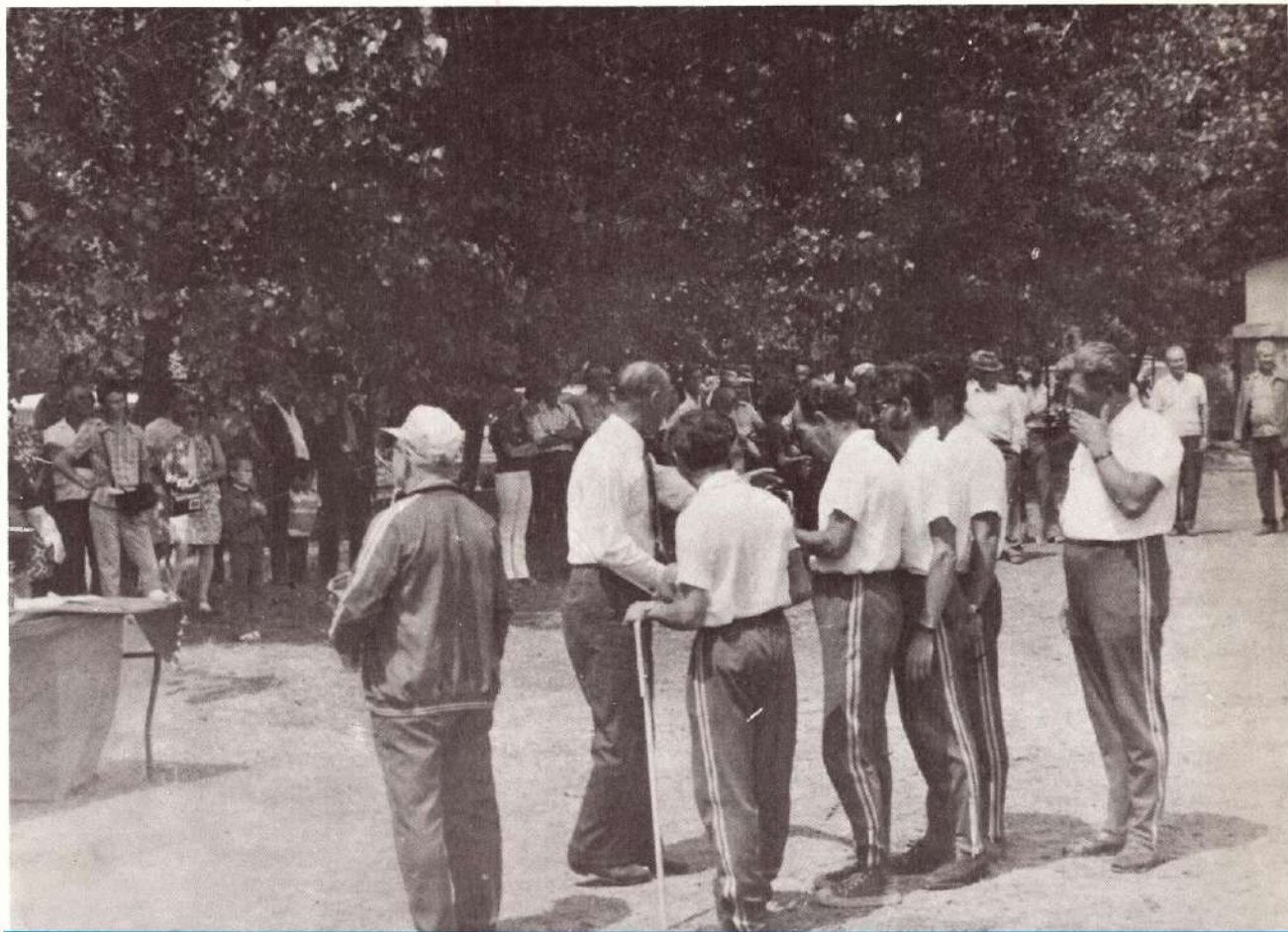
vés horogra akadt dévéreknél, de az egyéb keszegnek is mindig volt gazdája. A horgászoktól érdeklődve megállapítható, hogy lassan „eltelnek” a régi nagy halevők is. A családban elég hetenként egyszer a sült keszeg, a halászlé. Már a szomszédok sem keresik a felesleges halakat.

Sokan elmondják, hogy a megfogyott pontyok sem igen akad gazdája. A végén csak a szenvedély miatt gyűjtjük a halat. A rokonok, ismerősök már elvárják, hogy az ajándékhalat megüsszítva, főzésre készen szállítsuk, mert ahogy mondják, mégis jobban értünk a pucolás-

hoz és kint a parton több is hely, mint a kicsi pesti konyhában.

Ez az oka, hogy a döglött halak lassan tömegesen lebegnek a Duna-ágban. Minden házban van egy ásó, amivel percek alatt eltüntethetjük megdöglött halainkat, vagy a tisztítás utáni igen gyorsan „szagosodó” maradványokat. A felelősség itt kollektív, mert csak ritkán lehet megállapítani a „tettest”.

Kíméljük a vizet a halhullakkal való szennyezéstől. Ebben a vízben fürdünk, tisztálkodunk és legtöbbször még a főzésre szánt halat is ebben öblítjük le.

Keszey Károly MOHOSZ főtitkár átadja az országos halfogó versenyen a Rácz János csapatkapitány vezette Duna-ági csapatnak az első díjat.

Az országos egyéni verseny helyezettjei (1. Mészáros Kálmán, Duna-ági TB, 2. Horti János, Duna-ági TB, 3. Nagy I. Ferenc, Székesfehérvár vidéki TB, 4. Riemer Márton, Duna-ági TB, 5. Szücs István, Duna-ági TB.)

DUNA-ÁGI HÍRADÓ — Kiadja a MOHOSZ Soroksári Duna-ági Területi Bizottsága, Budapest V., Galamb u. 3. Telefon: 180-224. 180-486. Postacím: 1364 Budapest, Postafiók 85. — Szerkesztő: Berényi János, a TB titkára. — Felelős kiadó: Rékasi Béla, a TB elnöke. — Megjelenik évente kétszer. — A címlapon: Mészáros Kálmán háromszoros országos egyéni horgászbajnok atveszi Rékasi Bélától, az országos halfogó bizottság elnökétől a nagydíjat, háttérben a II. helyezett Horti János és az ifik versenyében I. Marton József Duna-ági versenyző. Dr. Hunyadi felvétele.

Készült a Vízügyi Dokumentációs és Tájékoztató Iroda nyomdájában, Budapest VII., Kazinczy u. 3/b — 75/1187
Felelős vezető: Szabó Gyula